

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2012**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.10.2012. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 22.10.2012. године**

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
-присутан је оптужени Марк Кашњети са браниоцем, адвокатом Велимиром
Игњатовићем.**

Судски тумач за албански језик Еда Радоман-Перковић.

Сведоци Милан Петровић, Кемал Баца.

Љиљ Битићи да ли је дошао? Сви су ту. Приступили.

Присутан је Љиљ Битићи.

**И ја сам обавештена да без позива суда су приступили и Вида и Зеф
Кашњети, је ли тако?**

Заменик тужиоца: Извињавам се, везано за ово двоје.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Зеф Кашњети и Вида Кашњети дали су своје изјаве, односно
исказ у истрази под заклетвом. Не очекујем ништа ново да кажу и мислим да смо се
одбрана и ја сложили да се њихове изјаве прочитају на главном претресу, а не да се
непосредно саслушавају.

Председник већа: Не, колико се ја сећам на прошлом главном претресу усвојен
је предлог одбране да се саслушају и они у својству сведока, а не да се читају искази.
Сада ћу вам рећи, ево то је било 14.09.2012. године, значи усвајају се предлози
браниоца окривљеног да се у својству сведока испитају Кемал Баца, Љиљ Битићи,
Кокај Бајрам, Кокај Ментор, као и Вида и Зеф Кашњети. То је био предлог. Добро.

Заменик тужиоца: Добро, онда ово нека буде став тужилаштва према предлогу.

Председник већа:

Нису приступили Ментор Кокај и Бајрам Кокај.

Стигао нам је извештај од ЕУЛЕХ полиције, они одбијају да сведоче у овом
предмету, значи они су требали да сведоче путем видеоконференцијске везе из
Приштине, међутим одбијају долазак, одбијају уопште да сведоче.

Адв. Велимир Игњатовић: Је ли говорите судија за браћу Кокај?

Председник већа: Да. Да ли ћемо да одржимо данашњи главни претрес?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи. Главни претрес је јаван.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у својству сведока испита сведок Милан Петровић.

Позовите молим Вас сведока.

Добар дан господине Петровићу. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Претходно ћу узети Ваше личне податке. Реците ми, кажите Ваше пуно име и презиме?

Сведок Милан Петровић: Милан Петровић

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Милан Петровић: 07.09.1959. године у Ђаковици на Косову.

Председник већа: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок Милан Петровић: Живим у Београду, улица Степе Степановића 403 Р, 3 спрат, стан 20.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Милан Петровић: Радник полиције.

Председник већа: Пре него што кренемо са вашим испитивањем, ја би Вас молила да положите заклетву, прочитајте текст заклетве наглас.

Сведок Милан Петровић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Захваљујем.

Сведок Милан Петровић: Сведок упозорен, опоменут, заклет. Ви знате да се овде води поступак против овде оптуженог Марк Кашњетија због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, Вас је предложио заменик тужиоца за ратне злочине да Вас испита у својству сведока па тако да ћу ја одмах дати речи заменику тужиоца. Изволите.

Заменик тужиоца: Хвала госпођо председавајућа. Господине Петровићу пре него што кренемо на оно што је конкретно овде реците нам 1999. године где сте се налазили, где сте живели, коју сте функцију, где сте били запослени и ако сте неку функцију обављали, коју?

Сведок Милан Петровић: Ја сам 1999. године до напуштања до 12.06, односно 14.06.1999. године радио у СУП Призрен у Призрену где сам и живео на радном месту начелника одељења криминалистичке полиције.

Заменик тужиоца: Кажите нам 1999. године у оквиру вашег радног места шта је вама била основна функција и основни задатак током 1999. године?

Сведок Милан Петровић: Током 1999. године ако мислите на почетак агресије, онда смо сви били укључени у одбрану земље, значи и све остало успут радећи своје редовне послове.

Заменик тужиоца: Добро, ми овде обављамо један, односно расправљамо о једном догађају који се догодио после 10. јуна, тачније 14. јуна, да ли нам можете рећи на којој функцији сте били 10. јуна када је закључен „Кумановски споразум“ популарно речено и да ли имате било какву по функцији улогу у граду Призрену од 10. јуна па надаље?

Сведок Милан Петровић: 10. јуна па надаље то је био да ће бити четвртак, или среда ако се сећам, петак, значи то би био 12. јун или 11. сад не држите ме за реч, био сам у Македонији, значи у кафани „Б 92“, не „Е 92“ где смо се срели са НАТО представницима и ја сам испред призренског СУП-а био члан једне трочлане екипе где је било и војно лице јер је војно технички споразум требао да ступи на снагу и ја сам био одређен да са њима разговарам о преузимању што ће и следити у суботу значи ја боље дане памтим, датуме не знам сад који су били када ће и Немци, немачки контингент КФОР-а доћи у Призрен претходница, а сутрадан ће доћи и главни део снага, ако сте на то мислили.

Заменик тужиоца: Да, на то сам мислио, али сада сте поменули израз преузимање, шта то значи, шта се ту преузима, ко коме предаје и мало око тога?

Сведок Милан Петровић: На основу тог војно техничког споразума који је требао да се оперативно спроведе, значи на територији НАТО снаге односно контингент Немачки у оквиру НАТО снага су требали да преузму подручје Призрена и ми смо били у функцији тамо да они изворно од нас сазнају могућности за њихове капацитете као на пример било је питања не мени него колеги из војске да ли преко неког моста може тамо да прође тенк, шта од логистике у згради СУП-а Призрен они могу да преузму и тако даље.

Заменик тужиоца: Добро, кажите ми у пракси када су они дошли када кажем они мислим на снаге КФОР-а, и када је дошло до преузимања?

Сведок Милан Петровић: Да ли је био петак или субота сада је не знам датуме тачно нисам проверавао у свом роковнику, иначе сам могао и тај податак да вам пружим, значи дошли су у послеподневним часовима, ја сам испред СУП-а Призрен

био задужен за прихват на улазу у граду постојала је једна пумпа вероватно и дан данас „Југопетролова“, ту смо их сачекали са три борбена возила по договору дефанзивном значи понашању, они су дошли, ја сам их одвео, провео кроз град са својим људима одвео у зграду СУП-а Призрен, предао зграду СУП-а Призрен испражњену, сва врата и све касе и све остало је требало бити отворено, посебно су се интересовале за логистику за гараже и механичарске услуге, они су прегледали, нису хтели да потпишу записник о преузимању а преузимали су, а исто тако нису хтели да бораве у згради него су ту ноћ провели испред зграде и то је била класична примопредаја.

Заменик тужиоца: Само да покушамо да дођемо до датума, ако сте Ви били 10. тамо и учествовали у „Кумановском споразуму“ јесам ли тако разумео?

Сведок Милан Петровић: Не, у „Кумановском споразуму“ не него у реализацији договора значи била је екипа испред НАТО-а за сваки регион значи Немци, Енглези који су држали реон.

Заменик тужиоца: Је ли то реализација „Кумановског споразума“?

Сведок Милан Петровић: Управо тако.

Заменик тужиоца: Када је то било, на исти дан када је „Кумановски споразум“ закључен?

Сведок Милан Петровић: Ја мислим да јесте.

Заменик тужиоца: 10. јуни?

Сведок Милан Петровић: Да, ја мислим да јесте, нисам сигуран значи дан касније или раније.

Заменик тужиоца: Рекли сте да је то био четвртак, а да су они дошли у петак?

Сведок Милан Петровић: Да.

Заменик тужиоца: Значи.....

Сведок Милан Петровић: Да, тако би требало да буде моје најбоље сећање.

Заменик тужиоца: Онда је петак 11. јуни, дошли смо до датума да би то могао бити 11. јуни када су они дошли да преузму полицијску станицу и све друге надлежности од Вас?

Сведок Милан Петровић: Било је око 17 часова сада сам се сетио, тако када су дошли из правца Суве Реке, односно правцем из Штимља, Сува Река, Призрен.

Заменик тужиоца: Да ли су они одмах када су дошли, тог 11. јуна успоставили контролу у граду Призрену?

Сведок Милан Петровић: Не.

Заменик тужиоца: У смислу понашања локалног становништва, у смислу евентуалних припадника ОВК и остало, да ли су они тада могли да успоставе контролу и да ли су успоставили контролу?

Сведок Милан Петровић: Не, нису пошто је моја улога и даље остала за контакте са КФОР-ом ја сам имао прилике да и са генералом Фон Крофом значи у присуству начелнице округа Бранке Фурјановић разговарамо о тим проблемима безбедности. Прво њихове снаге које су дошле тада, које су дошле, су дошле у малом броју.

Заменик тужиоца: То су снаге КФОР-а које су дошле?

Сведок Милан Петровић: Да, КФОР-а, НАТО-а, ја сам мало пре рекао НАТО уствари КФОР, они су били у тако малом броју да то није деловало да, они су били довољни да себе бране, они ће сутрадан из правца Албаније доћи немачки тај контингент са тенковима и осталим стварима, али снаге су биле углавном редуковане максимално на те тенковске посаде, значи није било снага које су по мени онако као професионалцу могле да нешто и ураде ту конкретно.

Заменик тужиоца: Добро, да ли сте тада независно са поступцима и са неким контактима које сте имали са КФОР-ом имали информације о томе шта се дешава са Ослободилачком војском Косова везано за град Призрен?

Сведок Милан Петровић: У оквиру мојих редовних обавеза значи моји људи су на терену радили и тај контраобавештајни део посла и пратили ситуацију на терену, значи уласком претходнице КФОР-а, значи оног момента а то мени је говорило да имају синхронизацију, оног момента је дошло до уласка и ОВК у град Призрен.

Заменик тужиоца: Добро, реците нам сада да ли сте имали информације које су то снаге ОВК и ко је њима командовао?

Сведок Милан Петровић: Снаге су биле значи јачине негде четири бригаде командовао је Екрем Реџа звани „Дрим“.

Заменик тужиоца: Како су се они распоредили, како су се те снаге распоредиле?

Сведок Милан Петровић: Ми нажалост цело време у Призрену смо имали проблем значи у периферним насељима Тусус и овамо према улици Дурмиш Аслани, они су имали своје значи одређене јединице које су биле инфилтриране у те средине, подржане од цивила, кретале се у цивилу и радили шта су радили, тако да су они једноставно сишли, ми смо се повукли већ после те предаје, ми смо се повукли и направили логор на негде 300 метара од зграде СУП-а у кругу хотела „Путник“ значи и ту се значи направили логори и направили обезбеђење. Ту се сјатило и доста цивила пришло је нама, значи био је Нишки одред ПЈП, чета ПЈП СУП-а Призрен и сви радници СУП-а Призрен који су намеравали да се дислоцирају сходно обавези из војно техничког споразума, значи све снаге су морале да напусте Косово.

Заменик тужиоца: Дакле, како сам ја разумео на две локације у граду они су од раније имали своја нека упоришта и своје људе који су држали те локације, једна од тих локација је улица Дурмиш Аслани?

Сведок Милан Петровић: Дурмиш Аслани насеље Тусус, а касније они ће направити још пар значи својих ајде они их зову штабова, на локацијама у граду, али углавном у етнички чистим албанским срединама и где су вероватно имали упоришта, а да ми нисмо знали, ово је само што ми имамо сазнања.

Заменик тужиоца: Да би слика била јаснија, само нам појасните мало то када кажете да сте се Ви из полиције и 37. одреда склонили у хотел?

Сведок Милан Петровић: Не, улогорили се.

Заменик тужиоца: Шта то значи? Је ли то значи одбрана против некога или је то нешто друго?

Сведок Милан Петровић: Па ми смо већ имали податке да су то њихови снајпери, значи њихови људи да одређеним ноћном опремом да су имали висококвалитетну ноћну опрему и добро то снајперско наоружање и да су већ у граду и ми смо морали да се безбедносно штитимо, значи то је био класичан онда када сам употребио улогорили, хтео сам само иако смо полиција значи морали смо да се понашамо као војска јер смо били већ на неки начин окружени, закључили смо да се налазимо у непријатељском окружењу.

Заменик тужиоца: Је ли то значи да се долазак ОВК на челу са командантом Дримијем поклапа са уласком слабих снага КФОР-а ако сам разумео?

Сведок Милан Петровић: Апсолутно. Ја чак мислим, али то је моје мишљење да је било синхронизовано.

Заменик тужиоца: Синхронизовано?

Сведок Милан Петровић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли преко ваших оперативних веза, да ли сте имали сазнање шта је био задатак те јединице ОВК којом је командовао Дрини, када је ушла у те већ, ушла у Призрен и запосела те од раније већ позната места, познате штабове?

Сведок Милан Петровић: Па ја мислим да је то било класично заузимање територије, значи касније ће след догађаја и то доказати, значи они су сишли, овладали територијом касније ће и успоставити своју власт на тој територији.

Заменик тужиоца: Какав је био, да ли имате такве информације, однос тих припадника ОВК и јединице да кажем активне који су стигли према албанском становништву?

Сведок Милан Петровић: Према албанском становништву значи они су доста били екстремни према оним појединцима за које су сматрали да су добри са Србима јер

су их сматрали на неки начин издајницима и колаборационистима и доста су били према њима екстремни до те мере да су неки чак и изгубили животе.

Заменик тужиоца: Шта још то значи ако кажете екстремни, па неки изгубили животе, да ли су још нешто, неки напред предузимали према таквим Албанцима?

Сведок Милан Петровић: Па углавном према таквим Албанцима је било значи одвођење из њихових боравишта значи отмице су вршили, узму човека одведу га на нека испитивања, ту пролази тортуру, пролази остало, ја сам имао прилике да саслушавам једног сведока који је гледао то, виси на конопцу испод ногу три блока која су поређана неравноправно тако да играју и он балансира тако и тако испитују једнога у селу Брешанце код Суве Реке.

Заменик тужиоца: То је тај део албанског становништва за кога су они сматрали да ЈЕ на неки начин сарађивао са Србима, шта бива са другим делом становништва за који нису имали податке? Како се други део становништва понашао према њима и они према становништву?

Сведок Милан Петровић: По мојим информацијама и по мом раду на тим пословима закључио сам да су они према неалбанском становништву, а поготово према српском.

Заменик тужиоца: Ја мислим на албанско становништво који нису били колаборационисти?

Сведок Милан Петровић: Албанско становништво које нису били колаборационисти, а нису били у редовима ОВК из својих неких разлога или стицајем околности.

Заменик тужиоца: На то становништво мислим.

Сведок Милан Петровић: На то мислите, дошло је до екстремних промена код њих у понашању, што ће се видети приликом нашег извлачења, значи ти дојучерашњи људи ја знам један случај који се десио тога дана или сутрадан када је извесно лице Скендер Плава, знам запамтио сам му име, кога сам познавао, који је цело време рата био ту, коме смо на неки начин помагали, имао је болесног оца чини ми се нешто смо му и ту помагали, који је био добар у односима он и једна група напали су једно војно лице капетана ту испред хотела „Теранда“ у возилу, извукли га из возила, почели да га туку, у униформи је био и ми смо, он је извадио пиштољ и пуцао у ваздух да се одбрани и онда су они отели та кола и ми смо притрчали и тада сам видео како је дошло код њега до промене, од једног мирног човека кога сам знао цело време он је постао агресиван, почео је да прети, некако смо успели да они задрже возило а да дају човеку, у гепеку је имао ранац са оружјем и остало, да му дају то и оног капетана да смиримо јер фактички покушали смо да то минимизирамо. Уствари шта се дешава, после ћемо закључити на основу многих случајева, а и на основу оног понашања њих приликом нашег извлачења јер су нас у шпалиру испратили, јер смо ми у „Путнику“ били и морали смо фактички да прођемо цео град да бисмо изашли. Они који нису били у ОВК да би сада показали неку своју лојалност ОВК-у и идеји постају агресивни на сваки начин према Србима и према уопште појединцима ту дојучерашњих комшија и на тај начин покушавају да покажу тим припадницима ОВК који су сишли са планине како

они кажу да су и они за исту идеју и за исту ствар. Уствари шта ће се десити, касније ће их и ОВК на неки начин прихватити то њихово понашање и то понашање ће најскупље и коштати многе неалбанце у Призрену и шире.

Заменик тужиоца: Да ли у том правцу од стране команданта Дринија постојало неко упутство или нека наредба према локалном цивилном становништву Албанцима?

Сведок Милан Петровић: Декларативно колико сам ја успео да пратим, Дрини је био човек који је завршио високе војне школе, он није јавно подржавао такве ствари, али није их ни спречавао, не постоји таква врста докумената и мислим да је илузорно га и тражити. Мислим да је то био неки договор по мом неком истраживању и по мом раду на косовској проблематици и уопште отмицама, мислим да је из главног штаба постојала инструкција која је дала инструкције понашању према оним неалбанцима који су се двоумили да оду или који нису хтели да оду из својих законитих боравишта.

Заменик тужиоца: Према Вашим информацијама, сада причамо о ситуацији у Призрену, да ли сте Ви имали информацију да су Албанци дотада цивили, се прикључивали овима који су дошли Дринијевцима да тако кажем или активнијим ОВК припадницима и на који начин су то радили?

Сведок Милан Петровић: Сваки припадник ОВК и раније је одлазио у Албанију и купи униформу и оружје и онда се прикључује ОВК.

Заменик тужиоца: Је ли се то дешава тада?

Сведок Милан Петровић: Дешава се управо и то се није променило уопште, сада они који су се ајде рецимо двоумили или нису били у ОВК, а знали су да без неког пристајања или прилажења ОВК-у да ће можда трпети неку штету или зло, они су исто то чинили и прилазили ОВК или се додворавали тиме што ће им помоћи где да нађу Србина, где да ухапсе Србина, где да нешто у том смислу, Албанца који је шпијунирао за Србе или тако ајде да будемо онако мало прост.

Заменик тужиоца: Можемо да кажемо да су они, да је један вид приласка њима био и то што су те униформе које су набавили тамо, као нове, облачили и тако се прикључивали?

Сведок Милан Петровић: Апсолутно је тачно. У праву сте.

Заменик тужиоца: Јесу имали и оружје притом?

Сведок Милан Петровић: Да. Да, апсолутно, све на тржишту је функционисало и могло се купити и униформа и оружје и остало.

Заменик тужиоца: Реците нам у то време када су они овладали делом града или градом преко тих својих пунктова, и када су им се прикључивали становници албанске националности из Призрена, да ли су они вршили контролу кретања Срба или других неалбанаца по граду?

Сведок Милан Петровић: Па ја ћу вам рећи већ првог дана нашег логоровања ту око „Путника“ имали смо већ два случаја за које смо сазнали пребијања Срба на улици, значи већ два случаја који су вероватно и регистровани.

Заменик тужиоца: То је фактички први дан када је ушао КФОР?

Сведок Милан Петровић: Ушао КФОР, одмах смо имали пребијања и покушаја отмице фактички, то је био сигнал да и ми упозоримо Србе, значи да се не крећу ван оног нашег логора, јер су људи знате дошли су ту на брзину са колима и сада би да се врате до стана заборавили су још нешто.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Милан Петровић: Да узму, и онда се тако десило да су та двојица, два лица српске прошли са батинама и фала богу да их нису киднаповали и отели што су вероватно имали намеру по њиховој причи, него су се они отргли и побегли, и онда смо ми остале упозорили да не раде то због ствари да настрадају тамо негде.

Заменик тужиоца: То са том двојицом дешава се први дан?

Сведок Милан Петровић: Први дан. Док смо ми још у Призрену, ми ћемо каснити, ми смо имали тачан термин да изађемо и ми ћемо каснити 24 часа, значи сваки СУП на Косову је имао датум и време и маршруту извлачења у два дела значи, два контингента.

Заменик тужиоца: Реците ми ту контролу о којој причамо сада и при којој су двојица малтене страдала, на који начин су то припадници ОВК и ови који су прилазили, вршили? Да ли су постојале неке патроле по граду, да ли су успоставили неке „чек поинте“ по граду, да ли имате те информације?

Сведок Милан Петровић: Ја мислим да моја нека сазнања значи ако узмемо тај период први од тих неких сто дана, 90 дана, и те прве дане, значи постојале су одређене екипе од 3 до 4 припадника ОКВ да ли у униформи да ли у цивилу, које су по граду на неки начин контролисале и патролирале и који су једино нису прилазили улици, и улицама и местима где је КФОР био, на остале, а КФОР је био могу вам рећи само у тој главној улици значи од „Путника“ до излаза из града у згради „Перлонки“ им је био штаб, тако су, толико су функционисали, ту су безбедносно били присутни, а ОВК на осталој територији у тројкама је радио ајде да кажем да будем онако да би осликао слику шта је хтео.

Заменик тужиоца: Значи постојале су четворке и постојале су тројке, како су оне биле састављене, да ли су ту били само припадници ОВК који су сишли однекле и дошли у град или су ту били домаћи који су им се прикључили?

Сведок Милан Петровић: Па овако ја сам имао прилике значи да будем упознат са свим тим случајевима те сам и даље наставио да пратим ситуацију у Призрену и шире на Косову, значи углавном ти припадници ОВК који су сишли ајде да кажемо са брда у град, били су из разних руралних средина као Малишево, Острозуб, тако даље Ђаковица, па из Македоније и њима је да би етнички очистили град и ту територију, био основни циљ, то ја желим да вам кажем, мој закључак је на основу свих

анализира јесте било очистити територију од неалбанаца, да би је могли апсолутно контролисати, они нису могли да знају где живи Милан, у којој улици и на ком броју, у тој екипи је морало да им се придружи један или двојица типера који ће их одвести тамо где је Србин, они нису излазили сви у град, осетили су Срби да је албански народ прокључао на неки начин да могу лоше да прођу и онда су се јадници сабили у кућама и ћуте у становима својим, чекају да тај КФОР који је обећао безбедност што никад неће ни учинити њима обезбеди безбедност, они се организују у тројке, четворке или више лица у зависности колико очекују тамо, значи исто је то одмеравање ако очекују двоје значи мора их бити барем четворо, ако очекују да у кући буде десеторо, онда их мора бити барем један вод, значи нису ни они то радили неорганизовано, хаотично или нешто тако слично већ ја насупрот мислим да је све било планирано, организовано и урађено како је урађено.

Заменик тужиоца: Кажите нам зашто је то било планирано и конкретно шта је ту било планирано, ако сам разумео постојале су две ситуације, једна ситуација је контрола на улици, а друга ситуација је упад у куће неалбанаца и само нам појасните тај појам који сте употребили – типер као особа која се налази у саставу те четворке, тројке или већ како се зове?

Сведок Милан Петровић: Значи овако ако бисте узели случај отмице у Гњилану, узели случај отмице неалбанца у Призрену, узели случај отмице у Пећи видели бисте да сви имају исти „модус операнди“ и извршење и углавном када се негде појави неки сведок који преживи тај чин у његовој изјави се појављује да је препознао једнога од њих, а да остале не зна као да нису одатле, уствари шта се ради.

Заменик тужиоца: Је ли то тај типер кога препозна?

Сведок Милан Петровић: Да.

Заменик тужиоца: Је ли то тај мештанин?

Сведок Милан Петровић: То је то.

Заменик тужиоца: То је то?

Сведок Милан Петровић: То је то уствари и онда се сећа као њега зна једнога зна из града чини ми се да се зове Мазут, а остале не знам, на потпитања онда пошто су ови који су били на брда и планине, значи били и мало тамни у лице јер су на сунцу боравили и у шумама и остало, иста се та ствар појављује која нама је потврдила значи неко је из главног штаба ОВК наредио највероватније не постоји писмено наређење, таква наређења су супротна међународним правилима и кодексима и они то знају и не би урадили јер су сви школовани војници и онда је одређене су екипе за градове, одређене су подекипе и само су недостајали типери. Типери ће бити управо пронађени у оном делу албанског народа који сада покушава зарад свог опстанка и живота значи био је ту цело време рата, није дао дорпинос ОВК-у да пружи допринос и њих ће они искористити као типере који ће их водити јер они знају где су Срби остали и где живе на објекте, куће, станове и остало.

Заменик тужиоца: Када он покаже објекте, куће и станове где живе Срби, шта се даље ради према Србима?

Сведок Милан Петровић: Углавном значи врши се пљачка као прва ствар, тражи се оружје или нешто, то је вероватно да не би имали проблема са КФОР-ом или се оптужује да је учествовао као припадник оружаних формација Србије, односно тада Југославије.

Председник већа: Сада морам да Вас прекинем, ово можемо да причамо, то је јако широка тема али није нама сада битно за овај конкретан случај.

Заменик тужиоца: То се дешава у Призрену.

Председник већа: Да, разумем, али то је уопштено шта се све дешавало у Призрену, ајмо да се фокусирамо ми конкретно на ово што је предмет нашег.

Заменик тужиоца: Фокусираћемо се, не брините ништа. Само да завршим.

Председник већа: А о тој читавој ситуацији у Призрену сада нама толико није битно да се опширно о томе говори.

Заменик тужиоца: Добро, причамо о времену догађаја, реците нам само да ли се дешавало да неко буде убијен?

Сведок Милан Петровић: Да.

Заменик тужиоца: Па и у Призрену у то време?

Сведок Милан Петровић: Да. Дешавало се да је неко и на лицу места ликвидирао.

Заменик тужиоца: Да ли је било да су неке запаљене куће српске тада?

Сведок Милан Петровић: Било је случајева и то доста случајева, циљ је то етничко чишћење, значи то подразумева отерати, уништити оно што је остало да се тај човек не би могао вратити.

Заменик тужиоца: Је ли то било генерално и широко распрострањено у Призрену тих дана?

Сведок Милан Петровић: Апсолутно и на целом Косову.

Заменик тужиоца: Је ли било систематски, у смислу по плану и тако даље?

Сведок Милан Петровић: Јесте. Прво отишли су они који су се уплашили, онда је требало натерати оне који су се двоумили и на крају оне упорне, најупорније који су остали, њих ликвидирати или силом протерати.

Заменик тужиоца: Сада да по сугестији суда морамо прећи на конкретно, овде је оптужен Марк Кашњети, вероватно сте читали у новинама и упознати о чему се ради, реците ми током 1999. године да ли сте релоцирали вашу полицијску станицу из зграде где сте се налазили у току бомбардовања или после бомбардовања?

Сведок Милан Петровић: Да, али у деловима, релоцирање је вршено перманентно значи то је правило да би се обезбедили, односно локацију свог биваковања значи мењате, поготово чим колона Албанаца, значи избеглица оде за Албанију знали смо да тамо обавештајци добијају наше локације где се ми налазимо, а ми смо били измештени из зграде СУП-а, онда смо ми били приморани да мељамо другу локацију.

Заменик тужиоца: Сада ћу Вас питати за неке конкретне локације.

Сведок Милан Петровић: Да не би били угрожени грађани одозго.

Заменик тужиоца: Локације у Призрену, та Пантелијска црква, црква Светог Пантелије, где се налази да ли знате?

Сведок Милан Петровић: У насељу Поткаљаје.

Заменик тужиоца: Поткаљаје, добро. Реците ми да ли сте Ви овде присутног Марка Кашњетија лице да ли вам је познато то име и презиме Кашњети током 1999. године?

Сведок Милан Петровић: Па ја сам то лице значи које је и на слици, значи 1990. године док смо били на локацији у улици Мите Ценића једно време смо били, у једном кафићу који је имао подрумске неке просторије.

Заменик тужиоца: Је ли се сећате како се тај кафић звао?

Сведок Милан Петровић: Била су два кафића, један је био власник српске националности, другог је био преко пута власник извесни Ћеско, а како се зове сада верујте да не могу да се сетим. Знам да је турске националности Ћеско био власник преко пута тог кафића.

Заменик тужиоца: Јесте ли Ви виђали Марка Кашњетија током 1999. године?

Сведок Милан Петровић: Сходно да сам ја за време рата значи проводио у тој бази једно време, ја сам чини ми се сигуран сам два пута, а можда и три пута видео њега у тој улици како пролази.

Председник већа: То је која улица?

Сведок Милан Петровић: Мите Ценића. Ту се рачва онда још две улице, она је кратка много, одмах од моста значи право од хотела „Теранда“ право и онда је Мите Ценића и дели се десно и лево, иде горе у насеље Поткаљаје.

Заменик тужиоца: Да ли сте га видели са неким у друштву или како је ишао, да ли је био у цивилу, у униформи?

Сведок Милан Петровић: Чини ми се да сам једном га видео са женом.

Заменик тужиоца: У униформи или у цивилу?

Сведок Милан Петровић: У цивилу.

Заменик тужиоца: Да Вас само потсетим везано за тај кафић, да није то кафић „Двојка“ који се овде помиње?

Сведок Милан Петровић: Не би могао стварно да се сетим.

Заменик тужиоца: Реците ми улица Мите Цекића где се налази?

Сведок Милан Петровић: Ценића.

Заменик тужиоца: Ценића у ком крају града се налази?

Сведок Милан Петровић: Значи овако ако бисмо Синан Пашина џамија узели локацију, то би било негде лево од њега преко пута реке значи се налази код хотела „Теранда“ Синан Пашина џамија и ту лево.

Заменик тужиоца: Добро, да ли се том улицом и да ли се поред вас може отићи до места које се зове Папа Чаршија и католичке цркве?

Сведок Милан Петровић: Може се отићи.

Заменик тужиоца: Је ли то пут за католичку цркву?

Сведок Милан Петровић: Није али туда се пролази.

Заменик тужиоца: Туда се пролази за католичку цркву. Да ли Вам је познато да ли уз католичку цркву постоји нека књижара?

Сведок Милан Петровић: Уз католичку не постоји, а преко пута ње постоји, преко пута улице.

Заменик тужиоца: Је ли има нека филицара?

Председник већа: Мораћу да вас прекинем, направићемо паузу од 15 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

одређује се пауза у трајању од 15 минута.

Настављено у 15,45 часова.

Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Господине Петровићу ми смо отприлике завршили са 1999. годином и последње што сте рекли на моје питање је да сте виђали Марка Кашњетија

да иде улицом где сте ви били измештени и да се том улицом може доћи до католичке цркве, јесам ли у праву?

Сведок Милан Петровић: Поред улице, значи то је кратка улица не знам како се зове али шира улица.

Заменик тужиоца: Добро, сада да пређемо сада на ситуацију која је била у Призрену по доласку КФОР-а, причали сте о понашању припадника ОВК, о тројкама, четворкама и тако даље, мене сада занима још нешто, да ли према вашим информацијама да ли је на подручју Призрена у то време, да ли су постојали илегални затвори који би служили некаквој сврси ОВК?

Сведок Милан Петровић: По мојим подацима постојали су и раније за време рата значи одређени простори које можемо сматрати илегалним затворима, уствари они су их звали информативни центри где су одвођена одређена лица и албанске и неалбанске народности на испитивање, а прави ти илегални затвори ОВК су после 12. јуна колико ја знам постојао је само у Нашецу, у њиховој бази у Дечијем одмаралишту и ту су држани на дуже време, значи ово би били неки секундарни, а у Нашецу примарни.

Заменик тужиоца: Значи секундарни мислите на затворе, секундарни затвори?

Сведок Милан Петровић: Секундарни затвор који они оформе од неке куће или од неког подрума и тако даље и држе пар дана и испитују и онда одлучују да ли иде даље, да ли ће га можда и убити и шта учинити или чак од тортуре премине.

Заменик тужиоца: И они су то звали како сам разумео информативни центри?

Сведок Милан Петровић: Информативни центри, на албанском „тоцедро инфомативе“ они су то радили намерно јер су на тај начин значи КФОР је то такву врсту понашања дозвољавао јер су им говорили да једноставно траже те ратне злочинце, колаборационисте и остале ствари, а КФОР уствари није имао снага да било шта ради па је ту настао неки што се каже, неки дил.

Заменик тужиоца: Уопштено речено како су изгледали ти информативни центри или секундарни затвори, где су били сметешни?

Сведок Милан Петровић: Ја могу причати на основу изјава преживелих, односно људи који су прошли то и остали живи, значи то су биле или куће или као зграда школе глуво немих у Призрену, или неке гараже где су их држали испод онога канала који је покривен са даскама и онда испитивали пар дана.

Заменик тужиоца: Јесте имали информацију да би то могла бити и нека мала дворишта испод тремова или тако нешто?

Сведок Милан Петровић: Такву информацију нисам ја имао, могуће.

Заменик тужиоца: И још нешто што би суд је рекао да је опште, да ли Вам је познат податак у то време дакле по доласку КФОР-а па негде до 15-16. јуна колико је људи убијено у Призрену?

Сведок Милан Петровић: Није ми тачно познато, али на стотине, у том безбедносном вакуму значи УНМИК је негде септембра месеца успоставио власност на територији какву такву власт, КФОР дотле није се бавио тим безбедносним проблемима, Албанци су значи у то време отели и убили више стотина људи, тачан број не би могао да сад.

Заменик тужиоца: Када кажете више стотина, мислите само на град Призрен?

Сведок Милан Петровић: Само на град Призрен.

Заменик тужиоца: Да ли је тај „модус операнди“ постојао широм Косова у градовима у то време?

Сведок Милан Петровић: И у претходном питању сам то рекао, потпуно сам убеђен професионално на основу сазнања на основу изјава сведока и остало, да је исти начин „модус операнди“ вршења отмица, киднаповања, убистава као што је и мета иста на целом Косову спроведена у исто време, значи у тих 90 дана када је фактички настао тај безбедносни вакум, а ОВК искористила да оконча посао етничког чишћења територије Косова од неалбанаца, односно од оних људи који се нису уклапали у концепцију њихове новонастале како да кажем државе.

Заменик тужиоца: И само још ово, ја овде, имате на сајту Наташе Кандић и Фонда за хуманитарно право коју ја изузетно ценим, и која је истраживала судбину Срба и осталих неалбанаца у то време.

Сведок Милан Петровић: Познат ми је њен рад.

Заменик тужиоца: Па према њеном извештају у времену од 4 дана на подручју града Призрена убијено је 12 људи а нестало 5, то је временски период од 12. до 16. јуна, да ли сте Ви упознати са тим податком?

Сведок Милан Петровић: Да, имао сам прилике тај податак, а и мислим да је тачно.

Заменик тужиоца: Причали смо о Марку Кашњетију, па би сада ајмо нешто да кажемо и конкретно да се тим и заврши, кажете да сте га виђали 1999. године, да ли сте га виђали по доласку КФОР-а?

Сведок Милан Петровић: Не, по доласку КФОР-а значи ја предајем зграду СУП-а и од тада престајем да будем оперативан, значи ми се постављамо у хотелу „Путник“ и радимо преговоре са генералом Фон Крофом о нашем извлачењу зато што су Албанци нагло изашли на улице и блокирали цео град.

Заменик тужиоца: Добро, у то време дакле када је дошао КФОР и све негде док се Ви нисте повукли, је ли било гужве на улицама? Је ли било саобраћаја, је ли било народа?

Сведок Милан Петровић: Пре доласка КФОР-а била је нека ситуација која би се рекла онако нормална, са мањим интензитетом људи на улицама, значи нас је зачудила бројка изашлих људи на улице када је дошао КФОР.

Заменик тужиоца: И још нешто, опште је познато да је дневни лист „Куир“ објавио фотографију која је заправо и предмет овога о чему ми расправљамо овде, па ме интересује каква су Ваша искуства, да ли се сећате те фотографије, један призор из ваше зграде Призрен, нека двојица су на слици ухапшена, да ли се Ви сећате те фотографије и да ли сте имали контакт са фотографијом пре него што је објављена у „Куиру“?

Адв. Велимир Игњатовић: Опростите судија пре одговора ја морам да реагујем, да ли је ово неко препознавање по фотографији или о чему се ради?

Председник већа: Не, само пита да ли је имао прилике да види ту фотографију која је објављена била у „Куиру“, ако знате на коју фотографију мисли?

Сведок Милан Петровић: Да, да, та фотографија је била у мом поседу.

Председник већа: У Вашем?

Заменик тужиоца: Када?

Сведок Милан Петровић: 2000. године.

Заменик тужиоца: Реците нам како сте Ви добили ту фотографију и да ли се сећате шта та фотографија тачно приказује?

Председник већа: Е сада да не би апстрактно говорили, да видимо која је та, само да видимо о којој фотографији је реч, да ли можете, ево опишите нам о којој фотографији је реч, шта се налазило на тој фотографији која је објављена у листу „Куир“?

Сведок Милан Петровић: Налазе се два старија лица, Срби из Призрена, и у позадини се налазе припадници ОВК, међу њима је и тада значи по свим нашим препознавањима која смо тада радили, провере ради се о господину Марку у средини у новој униформи.

Председник већа: Добро, ми ћемо да Вам покажемо ту фотографију и Ви ћете нам рећи да ли је то та фотографија о којој сте нам сада говорили или није? Замолила бих режију да нам прикаже фотографију са документ камере, то је фотографија број 1, носи ознаку број 1.

Заменик тужиоца: Је ли то ова?

Председник већа: То је фотографија коју ми имамо у списима.

Заменик тужиоца: Нема ништа. Ништа се не дешава.

Председник већа: Чекамо режију.

Заменик тужиоца: Чекамо када је овај мој монитор искључен.

Адв. Велимир Игњатовић: Извињавам се судија ја морам опет да реагујем, морам да реагујем због тога што је изгледа промашено мало у процедури, можда би требало сведока питати како изгледа тај господин Марк кога он спомиње, личи ми као на причу о команданту Марку па да нам га опише, па тек онда да му се да фотографија да.

Председник већа: Може и тако, може и тако мада сте Ви рекли да познајете, да сте га виђали и све, ајде опишите нам га како је изгледао у то време.

Сведок Милан Петровић: Он је значи црн, црномањаст, црна коса, оштрих црта, СМБ униформа и АК у руци.

Председник већа: И?

Сведок Милан Петровић: Аутоматска пушка.

Председник већа: Како Вам је баш он остао упечатљив, како га Ви познајете, шта је то толико било упечатљиво код Марка Кашњетија да сте баш њега упамтили, именом и презименом, шта је он у то време био?

Сведок Милан Петровић: Ја у Призрену до 1999. радио сам од 1978. од обичног полицајца који је био позорник ту у том центру града до начелника једне озбиљне службе, посао мој је да памтим тако изгледе, профиле људи како да вам кажем, ако бисте желели још да вам објасним Маркова, Марков изглед није карактеристична фаца, извините на изразу, за Албанце, има доста карактеристика које утичу да тај лик вам остане у памћењу, а значи када вам кажем како сам дошао до слике и како је слика даље отишла, онда ће вам све бити јасно.

Председник већа: Добро, је ли ми не можемо да прикажемо ову фотографију или да вам дамо онда да погледате. Овако пошто ми сви знамо о којој фотографији је реч, да дамо у руке да погледа.

Сведок Милан Петровић: Па била је у новинама.

Адв. Велимир Игњатовић: Опростите судија ја би морао још једном да реагујем, рекао је сада по карактеристикама неким он памти тај лик, рекао је од атрибута једне фигуре, рекао је само боја косе, црте лица и рекао униформа и аутомат калашњиков и рекао је, ја бих молио да он сада појасни које су то карактеристике како сад каже, које су то карактеристике по којима је њега издвојио од неког типа Албанца?

Председник већа: Ево сада Вам је објаснио, сада Вам је објаснио.

Адв. Велимир Игњатовић: Није објаснио ништа.

Заменик тужиоца: Атипична фаца у односу на....

Председник већа: Управо је то рекао.

Адв. Велимир Игњатовић: То је потпуно неодређено. Атипична фаца, то је потпуно неодређено.

Председник већа: Да Вам кажем не можемо ми сада да инсистирамо како је то сведок баш запамтио, он вам је рекао како га он памти из тог доба, зато што му није била карактеристична фаца, како сте Ви рекли, изгледа.

Сведок Милан Петровић: Оштре црте лица, знате.

Председник већа: Није Вам био карактеристичан за Албанца, јесам Вас тако разумела?

Сведок Милан Петровић: За Албанца.

Председник већа: Е сад мени још ако можете мало то да допуните да ли је он баш Вама запео само због тог изгледа или због неког деловања или Ви имате нека сазнања пошто стално говорите о томе да имате нека сазнања да сте, да имате неке информације како Ви још кажете неке податке када говорите о томе према подацима, према сазнањима да ли су то Ваша нека, Ваши оперативни подаци или како, разумете није ми јасно на који начин Ви долазите до тих података, све ово сада што сте нам испричали, какви су то, јесу то били неки службени подаци, да ли ме разумете?

Сведок Милан Петровић: Апсолутно разумем, само поставили сте ми више питања.

Председник већа: Више питања, Ви изаберите одакле ћете.

Сведок Милан Петровић: Ево овако, мој посао је да памтим ликове и лица, то је вештина која се ствара у мом послу и која је основ за мој рад, ја сам рекао када сам описивао изглед његов, ја сам се користио, мени је атипична одговара једном делу тамо према Журу и Врници су углавном црномањаста људи и тако изгледају, док остали Албанци по мени, ја се ограђујем, то не мора да буде прихваћено, по мени ја сам их делио на другачије, значи за мене је то атипична правилна аристократска нека фаца.

Председник већа: Добро, ево сада ћемо Вам показати једну фотографију, да ли Вам је позната та фотографија?

Сведок Милан Петровић: Чини ми се да је била мало из другачијег угла, али одговара тој фотографији или је то та фотографија.

Председник већа: Којој фотографији одговара?

Сведок Милан Петровић: Оној коју сам ја имао прилике да видим, чини ми се.

Заменик тужиоца: То је 2000. године?

Сведок Милан Петровић: 2000. године.

Председник већа: Је ли то говорите о фотографији коју сте видели у листу „Куир“?

Сведок Милан Петровић: Не, не, говорим о фотографији коју је мени, службено донета из СУП-а Приштина који је измештен у СУП у Нишу и предата и да је урађена од страног неког новинара значи и коју сам ја проследио на рад СУП-у Призрен у Крушевцу. Говорим на основу тога.

Председник већа: Добро, да ли препознајете неко лице на овој фотографији, да ли знате некога било кога?

Сведок Милан Петровић: Ову двојицу смо идентификовали, ради се о два српска.

Председник већа: Ајмо слева, значи слева на десно?

Сведок Милан Петровић: Слева први не, значи слева надесно, други би требао бити Марко, трећи не, четврти и пети су идентификовани не могу имена да се сетим, ради се о Србима и чини ми се да су живи и здрави и да су у Србији негде, пети не.

Председник већа: Да ли знате презиме када кажете Марко? Да ли знате презиме његово, да ли се сећате?

Сведок Милан Петровић: Сада било је толико информација у новинама и мени се чини да од почетка знамо и презиме, да ли је неко ту рекао или нешто, да ли сам ја знао сада 2000. година не би могао стварно тачно да тврдим једно или друго, али знам да сам то добио, знам да сам фотографију проследио, како је доспела у новине и остало то не знам.

Председник већа: Да констатујемо која фотографија Вам је показана.

Заменик тужиоца: Задржите имао бих нека питања.

Председник већа: Ево само моменат.

Констатује се да се сведоку показује фотографија са ознаком 342/34.

Изволите.

Заменик тужиоца: Господине Петровићу погледајте добро фотографију и ја бих Вас молио да фотографију коментаришете у смислу онога што сте причали и када сте поменули тројке и четворке, то је једна ствар, а друга ствар коментаришете и униформе које униформисана лица имају на себи? Да ли имате неки коментар?

Сведок Милан Петровић: Па ја сам и тада имао коментар пошто и тада 2000. сетио сам се тога да сам тог човека виђао у цивилу, а не у униформи и на њему је нова униформа и види се ногавице да су чак извучене линије, и да није коришћена, док ако погледате на прпадника ОВК до њега види се да је униформа на њему другачије стоји или на овом задњем овамо десно или на првом. Ја бих рекао.

Заменик тужиоца: Кад кажете да.

Сведок Милан Петровић: Ја бих рекао као да је скоро се оно кад кажем обукао.

Заменик тужиоца: Кад кажете видите овог до њега то мислите на овог са капом?

Сведок Милан Петровић: Да, удесно.

Заменик тужиоца: А кад кажете овог другог то мислите овог са Ваше стране крајње десно који има нешто на рукаву?

Сведок Милан Петровић: Тачно. Он има.

Заменик тужиоца: Шта запажате на њиховим униформама?

Сведок Милан Петровић: Он на униформи овај десно, има ознаку војне полиције ОВК на левом рукаву то је амблем и види се да је одећа и униформа њихова коришћена и много правилније од Марка то је мој закључак, држао оружје у руци. Ради се о новој униформи значи, на Марку а на овоме, на овим осталима се види да је униформа старија.

Председник већа: Да ли сте имали прилике да видите Марка у униформи када сте га сретали у граду?

Сведок Милан Петровић: Не.

Председник већа: У граду не? Ово је први пут то на фотографији што видите њега у униформи?

Сведок Милан Петровић: 2000. сам видео и тад сам посумњао значи да се ради о њему и дао СУП-у Призрен налог да то истражи.

Заменик тужиоца: Имам само још једно питање од уласка КФОР-а, активности ОВК 3-4 дана у Призрену, да ли је нека кућа била спаљена?

Сведок Милан Петровић: Ми више у Призрену имамо податке о паљевинама имамо податке и о убиствима од стране КФОР-а. КФОР ће лишити живота двоје српских грађана Призрена, то су нека дешавања, пљачке и то би било то. Видео се дим ви не морате да имате сазнања, видите дим који се диже однекуд из града и знате да већ гори нешто.

Заменик тужиоца: Јел се у то време чула и пуцњава из пешадијског наоружања?

Сведок Милан Петровић: Било је пуцњаве, али мислим да су то намерно радили да нас заплаше.

Заменик тужиоца: И још једно питање имам а везује се за ову фотографију. Кажете да сте Ви у Призрену што се каже од обичног полицајца достигли до официра, из тога следи закључак да Ви добро познајете Призрен?

Сведок Милан Петровић: Па познајем га ја сам волео тај град и дан данас га волим. Жеља ми је била да га упознам што боље.

Заменик тужиоца: Овај амбијент на слици, ове куће и ово што има иза, да ли Вас подсећа на неки крај и неку улицу?

Сведок Милан Петровић: Ово су улице приградског насеља, види се да није асфалтиран. А у дну би рекао да се од неког асфалтног пута постоји у дну фотографије, могуће да се ради о, била је једна улица Дурмиша Асланија, веома дугачка или у насељу Тусус, значи те две локације би могле бити ове. Јер су све у ужем центру значи биле асфалтиране улице значи биле су или каменом калдрмом поплочане. Дурмиша Аслани можда више него Тусус. Јер Тусус је збијенији а овде се види да су куће са већим двориштем. То је моја претпоставка.

Заменик тужиоца: Толико. Хвала.

Председник већа: Хвала. Да ли Ви имате неко питање?

Адв. Велимир Игњатовић: Па госпођо председавајућа, адвокат Велимир Игњатовић бранилац оптуженог. Имам па онако доста питања за овог сведока. Не замерите ми ништа господине Петровићу али ја сам некако поделио овај Ваш исказ на два, један претежни део у коме говорите о приликама у Призрену са Ваше функције начелника управе криминалистичке полиције у време бомбардовања и све до 10. јуна када је Кумановски споразум потписан и када је кренула његова реализација. Мало сте говорили о данима када, који нас заправо овде интересују, то је 10., 11., 12., 13 и најважнији дан 14. јун. Интересује ме, Ваш исказ ми делује као изношење мишљења односно закључака на основу некаквих како кажете Ви информација. Па ме интересује, моје прво питање како сте Ви долазили до информација о овоме што сте данас причали пред судом, који су то извори? Не мислим да именујете од кога потичу информације него какав је метод прикупљања тих информација. Јер кажем Вам опет, мени личи ово све на изношење Вашег мишљења односно закључка. Па ме интересују информације и чињенице како сте до њих долазили до 10. јуна прво, до 10. јуна да би изводили закључке за Ваш оперативни рад?

Сведок Милан Петровић: До 10. јуна ми смо безбедносно покривали територију за коју смо одговарали сем неких делова приградских насеља као што сам рекао где је ОВК успела да нас потисне. То је један начин, разумете, други начин јесте преко сарадничке и оперативне мреже, трећи начин је преко других служби и по пријавама грађана и осталих. Тако смо долазили до података и до сазнања или и у случајевима приликом хапшења и привођења припадника ОВК.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли је у том периоду значи до 10. јуна на основу тих Ваших информација, закључака и мишљења које сте имали у том временском периоду мој клијент овде оптужени господин Марк Кашњети био за Вас интересантан на било који безбедносни начин или из било ког безбедносног разлога?

Сведок Милан Петровић: Не.

Адв. Велимир Игњатовић: Дакле, у овом периоду сте га кажете видели два три пута на улици јел тако?

Сведок Милан Петровић: Два, можда и три. Нисам сигуран.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Једанпут са супругом је шетао улицом јел? Јел сте тако изјавили?

Сведок Милан Петровић: Да ми се чини, не познајем његову супругу. Да ми се чини.

Адв. Велимир Игњатовић: Реците ми знате ли колико је он тада имао година? Ког је узраста био да тако кажем. Које старосне доби?

Сведок Милан Петровић: Па рецимо 30 и нека. Или мање-више ту негде.

Адв. Велимир Игњатовић: Око 30 година?

Сведок Милан Петровић: Али нисам ја, моје виђење њега није било као што сте рекли, није био безбедносно интересантан. Значи, Ви видите као полицајац, видите лице и то Вам остане, али Вас то лице не интересује да га гледате и анализирате зато узмите ово око година са резервом. Не гледате човека јер није Вам безбедносно интересантан али Ви имате то што издрилују Вас и Ви запазите човека и тај моменат Вам остане. Ништа више. И онда доживите да 2000. Вам неко донесе фотографију и покаже и онда Ви вратите филм назад.

Адв. Велимир Игњатовић: Извињавам се морам да Вас прекинем. Само мало, само секунд, извините што Вас прекидам.

Сведок Милан Петровић: Не, Ви дозволите биће вам боље ако завршим.

Адв. Велимир Игњатовић: Дакле, тридесетак година, млад човек.

Сведок Милан Петровић: Доле-горе.

Адв. Велимир Игњатовић: Као начелник управе криминалистичке полиције имали сте сва ова сазнања јер сте имали и добру организацију разгранату мрежу сарадника је ли то.

Сведок Милан Петровић: То не могу за себе да, не бих могао за себе да ценим свој рад. Нико није савршен.

Председник већа: Које питање? Нисам схватила шта је питање?

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли сам ја у праву ако кажем да је он као начелник управе криминалистичке полиције за подручје Призрен био добро обавештена особа о приликама у Призрену? Да ли сте били добро организовани, добра сарадничка структура. Како бисте оценили Ваш рад?

Сведок Милан Петровић: Знате, функционисали смо у веома тешким ратним условима. Прва ствар која је била јесте сачувати живу главу, људство, а онда извршити све оне обавезе и задатке. А контраобавештајни рад нисам се само ја бавио, него су се бавиле и друге службе и остало, тако да не могу себи узети за право да сам ја био добро обавештен. Ја сам био обавештен у солидној некој количини података који су успевали моји људи да прикупе на терену или преко сарадника јер сваки тај оперативац је имао своје сараднике и ја и остало. Солидно, не нешто посебно.

Адв. Велимир Игњатовић: Да, али углавном су се те информације.

Сведок Милан Петровић: Отежани су услови били рада.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли сам ја у праву кад кажем да су те све информације са терена стизале код Вас на сто, код Вас као начелника управе криминалистичке полиције јел тако?

Сведок Милан Петровић: Да, оперативни фонд значи униформисаног и цивилног дела се сливао код мене.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала на овим питањима, на овом уводу. Сада да пређемо на 10. 11, 12, 13 и 14. јун.

Сведок Милан Петровић: Колико могу да се сетим, ја се боље сећам дана него датума.

Адв. Велимир Игњатовић: А реците ми да ли сам ја добро запамтио да сте Ви предали како сте рекли или је извршено преузимање полицијске станице Призрен 12. јуна?

Председник већа: 10. јуна.

Сведок Милан Петровић: Не полицијске станице датума се не сећам. Значи, прво је био ја сам био у трочланој екипи која је разговарала.

Председник већа: Немојте само да се понављамо. Рекли сте а тужилац је закључио да би то било 11. 10. сте имали те неке разговоре.

Сведок Милан Петровић: Ја увек задржавам резерве знам да је био петак, значи задржавам то и да су дошли контингент један мали значи два одељења која чине три борбена возила мала и преузели зграду СУП-а не зграду само полицијске станице. Зграду СУП-а.

Председник већа: Тако сте и рекли.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Извините, ја сам погрешно не полицијске станице него рекли сте.

Сведок Милан Петровић: Јер имате још једну полицијску станицу у граду.

Адв. Велимир Игњатовић: У реду. Разумели смо се сад. Дакле, то је 24 сата пошто је потписан Кумановски споразум јел тако?

Председник већа: Не може, видите да не може. Инсистирате и Ви и тужилац.

Сведок Милан Петровић: Не могу да се снађем нисам се посебно припремао да би.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Онда идемо после тога када сте то.

Сведок Милан Петровић: После преузимања значи.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. После преузимања Ви се, Ви правите логор у.

Сведок Милан Петровић: Ми се повлачимо значи апсолутно тог момента.

Председник већа: Ја бих Вас молила Ви понављате исказ. Ви сте се улогорили ту у хотелу јел тако? Према томе, немојте само да понављамо молим Вас. Ипак да будемо мало кооперативни.

Адв. Велимир Игњатовић: Ево мало увода, да га питам следеће. Из логора који сте направили у дворишту хотела или у хотелу где је било и цивила и свега. Је ли кажете гужва велика. Да ли сте Ви могли уопште да обављате Вашу функцију начелника управе криминалистичке полиције и да будете добро обавештен човек за тај дакле временски период 10, 11, 12, 13. и 14. Јесте ли могли ту своју функцију да обављате?

Председник већа: Не, ја сам разумела да је рекао по доласку КФОР-а да је престала ваша кооперативност јел тако?

Сведок Милан Петровић: Да, то сам рекао. Али ћу Вам рећи један детаљ. Ја сам податке, сутрадан треба да буде генерал Фон Кроф је тражио разговор у згради штаб му је био у згради „перлонке“ и ја сам ту сазнао од њега да су два лица код хотела „Теранда“ покушала наводно да нападну КФОР и да су лишени живота и човек је тражио од мене да извршимо увиђај. Ја сам рекао да ја нисам комплетан и да не могу то. Значи, до података се долазило долажењем и грађана који су пристизали у тај назовимо га сад, назвали смо га логор, јер је био оружано обезбеђен. И од њих слушате причу. Разумете? Нон стоп смо имали потребу да обезбеђујемо зграду болнице због ефикасности војне нису се извукле а санитет није постојао, морало је то функционисати „Путник“ - болница. И успут значи телефони нису били у прекиду. Значи, телефони нису били у прекиду, наши људи одређен број је остао у својим кућама и јављали су се тако смо се сналазили и долазили до података. Ми смо престали да радимо али да пратимо ситуацију нисмо престали.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Хвала. Кажете да сте чули за два случаја напада на Србе јел и покушаја отмице тих пар дана. Јел сам добро разумео?

Сведок Милан Петровић: За два случаја тих дана, два су била чак и регистрована, један случај лично сам слушао а за други сам чуо.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. А и потврдили сте господин тужилац Вам је прочитао из књиге ако сам добро разумео Наташе Кандић о броју погинулих односно убијених и отетих лица јел. Потврдили сте ту неку.

Сведок Милан Петровић: Ја сам то потврдио.

Адв. Велимир Игњатовић: Неку бројку.

Сведок Милан Петровић: Јер сам имао прилике да пратим рад Наташе Кандић.

Адв. Велимир Игњатовић: О овом догађају конкретно 14.06. у улици Дурмиша Сланија нисте имали никакву информацију да је то истина?

Сведок Милан Петровић: О отмици ових двојице Срба? Та информација о њиховој отмици пошто смо ми прво 2000.године, урадили идентификацију жртава значи пошло се од тога да бисмо потврдили да се ради о призренском значи делу, та фотографија приштевци су, СУП Приштина је одрадио своју проверу и није, следила је провера која је требала да иде по свим СУП-овима, посумњали смо да се ради о призренском случају и добили су га Призренци. Идентификоване су жртве и након тога се и клупко на неки начин полицијски одмотало и случај отворио.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Да ли се сећате сада прелазимо на 2000.годину. Да ли се сећате како је та фотографија дошла код Вас, ко Вам је донео. Можете ли нам рећи детаље.

Председник већа: Па сад је.

Адв. Велимир Игњатовић: Судија, извињавам се због нечега што је рекао везано за име.

Председник већа: Питајте конкретно.

Адв. Велимир Игњатовић: И надимак оптуженог. Мислим да сте рекли, да ли је истина да ли сам добро чуо. Мислим да сте рекли да Вам је неко рекао да је то лице на фотографији Марко.

Сведок Милан Петровић: Не, не, не, да ми је још неко потврдио, ја се добро сећам шта сам рекао нисам желео толику одговорност да преузем.

Адв. Велимир Игњатовић: Питао Вас је тужилац у вези Марковог презимена. Питао Вас је за његово презиме, па сте Ви рекли чини ми се да Вам је неко рекао да је то Марко.

Сведок Милан Петровић: Не, не, кад код презимена смо разговарали рекао сам.

Председник већа: Не, не, па рекао је. Одмах се оградио и рекао да је потврдио а не да је рекао.

Сведок Милан Петровић: Да више нисам сигуран да ли сам тада одмах, или сам касније јер то је медијски било доста покривено, сад не бих могао да кажем еј ја сам одмах рекао то је Марко Кашњети.

Адв. Велимир Игњатовић: А нисте га дакле одмах препознали?

Председник већа: Не, сад сте први пут изговорили то презиме.

Сведок Милан Петровић: Да.

Председник већа: Кад сте чули за то презиме?

Сведок Милан Петровић: Сумњу значи да се ради о Марку је заснована још 2000. године.

Адв. Велимир Игњатовић: Из Приштине долази та сумња јел тако?

Сведок Милан Петровић: Не.

Адв. Велимир Игњатовић: Него?

Сведок Милан Петровић: Та сумња долази кад сам ја добио ту фотографију значи тада смо били окупљени на једном месту, на једном пројекту где се прикупљала та документација са Косова и међу том документацијом била је документација и о отетим и несталим неалбанцима на Косову. И тада је СУП Приштина донео у дирекцију полиције свој материјал и наговестио да би овај случај могао бити случај из Призрена, колико се добро сећам значи. А ја по добијању фотографије погледао сам желећи да препознам те људе и међу њима значи уочио Марка. То је то. И дао на даљи рад јер није моје да ја то више истражујем.

Председник већа: Добро. Да ли имате још питања?

Адв. Велимир Игњатовић: Па имам још да. Можете ли нам рећи по тој фотографији коју сте видели 2000. а и по тој истој фотографији коју видите сад пре 15-так минута, колико то лице које Ви препознајете као Марк колико има година?

Сведок Милан Петровић: На фотографији делује доста млађе од онога што сам ја рекао, али ја сам рекао оградио сам се од година, 30 горе-доле, то би било то. Можда и мање.

Адв. Велимир Игњатовић: Знате ли да је, да ли Вам је познато да је он рођен 1953. године?

Сведок Милан Петровић: Онда делује младо.

Председник већа: Делује на слици младолико?

Сведок Милан Петровић: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: По тој некој математици '99. би он требао да има 46 година.

Председник већа: Па добро, нећемо сад инсистирати на тим годинама, рекао је човек да делује млађе.

Сведок Милан Петровић: 46, '99? `53, могуће.

Адв. Велимир Игњатовић: `53 - `99. То је доста велика разлика 16 година.

Председник већа: Рекао је, објаснио је. Браниоче, делује му млађе на фотографији.

Сведок Милан Петровић: Ја сам рекао и стојим иза онога што сам рекао. Дал сам погрешно или нисам, верујте није намерно.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. И последње питање, хоћете ли ми некако одговорити на оно моје претходно питање сада детаљније које су Вам карактеристике лица биле значајне за препознавање?

Сведок Милан Петровић. Па ја.

Председник већа: Да понови то што је рекао?

Адв. Велимир Игњатовић: Па није рекао судија.

Председник већа: Па рекао је.

Адв. Велимир Игњатовић: Није рекао. Рекао је оштре црте лица ништа друго.

Председник већа: Атипично за Албанца јел тако?

Адв. Велимир Игњатовић: Неодређено. Атипично, шта то значи?

Сведок Милан Петровић: То је индивидуално код сваког човека.

Председник већа: Сигурно, то је субјективни осећај Ваш. Тако сте га

Сведок Милан Петровић: То је нешто што изградите у професији разумете, поготово полицајца. Ја на пример, људе умет да забележим, региструјем ајд сад да уђем детаљније некако баш управо по фаци. И тако их разумем, ја се извињавам што користим тај израз и тако их на неки начин и складиштим у меморији, тако их држим.

Адв. Велимир Игњатовић: Можете ли да нам кажете, видели сте Марка Кашњетија уживо. Које је он висине?

Сведок Милан Петровић: Па мени се чини да на фотографији изгледа много вишљи него што је у начелу био висок.

Председник већа: У ствари, тачније да ли можете да одредите које је висине пошто сте га видели?

Сведок Милан Петровић: Ја мислим да је негде ту моје висине тако можда.

Председник већа: А колико сте Ви високи?

Сведок Милан Петровић: Ја сам висок метар и 76, 77 по мени.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли Ви имате неко питање господине Кашњети? Немате? Реците ми Драгољуба Илића улица јел знате где се налази та улица?

Сведок Милан Петровић: Да.

Председник већа: Да ли је била измештена станица, неки део, огранак станице полиције у ту улицу? Није?

Сведок Милан Петровић: Није, то је крај где живе српски и католички део албанске популације и ми смо избегавали те делове да не би их угрожавали. Додуше, ја сам био у музичкој школи која се налази у том насељу али веома кратко. Ми смо често мењали локације.

Председник већа: Значи ту никада није била измештена?

Сведок Милан Петровић: Не у Драгољуба.

Председник већа: Па питам Вас зато што је тужилац Вас је у ствари и предложио на те околности, да је Вама познато да је у ствари СУП био измештен из своје зграде у улицу где је управо становао овде оптужени Марк Кашњети и да сте из тих неких ситуација виђали га и одакле га познајете. Значи, то нешто одговара.

Сведок Милан Петровић: Призрен је и велики али и мали град, ја сам био измештен у делу тога насеља где се налази та улица. Значи, Ви у Призрену пошто сам поменуо мост, значи Ви у Призрену имате три моста на реци ако сте са супротне стране према хотелу „Теранда“ да бисте прешли на овај део морате прећи мост. Углавном, људи су принуђени из тог насеља да фактички пролазе испред вас да би отишли и даље и ближе.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да кажете евентуално да ли сте се сетили нечега везано за овај догађај?

Сведок Милан Петровић: Немам ништа.

Председник већа: То је то?

Сведок Милан Петровић: То је то.

Председник већа: Ви долазите из Београда, немате никакве трошкове?

Сведок Милан Петровић: Да.

Председник већа: Добро. Ја Вам се захваљујем. Можете ићи.

Сведок Милан Петровић: Хвала.

Председник већа: Пријатно. Позовите сведока Кемал Баца.

Добар дан господине Баца. Како ћемо да регулишемо сад са преводом? Јел хоћете да седнете овде?

Сведок Кемал Баца: Зашто? Не треба превод.

Председник већа: Не треба превод? Добро.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Извните, само да кажем оптужени Марк је имао примедбе, па је ли може на крају?

Председник већа: Може на крају. На крају може. Питања није имао. Примедбу неку? Добро. То ћемо на крају. Примедбе на крају.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у својству сведока испита Кемал Баца.

Председник већа: Господине Баца реците Ваше пуно име и презиме.

Сведок Кемал Баца: Ја се зovem Кемал Баца.

Председник већа: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

Сведок Кемал Баца: Јесте.

Председник већа: Реците ми пре него што кренемо са испитивањем које године сте рођени и где сте рођени?

Сведок Кемал Баца: Рођен сам 1963.године, 26.11, у Призрену.

Председник већа: У Призрену?

Сведок Кемал Баца: Да.

Председник већа: Добро. Реците ми шта сте по занимању?

Сведок Кемал Баца: Ја сам трговац, продавац. Значи, имам своју радњу.

Председник већа: Да ли познајете овде оптуженог Марка Кашњетија?

Сведок Кемал Баца: Познајем.

Председник већа: Да ли сте у сродству са њим?

Сведок Кемал Баца: Не.

Председник већа: Добро. Иначе Ви знате да је код нас у суду службени језик, српски језик. Ви колико сам схватила одричете се од права да се користите својим матерњим језиком? Јел тако? Можете да говорите на српском?

Сведок Кемал Баца: Ја сам иначе Горанац. Мој матерњи језик је српски.

Председник већа: Добро. Одбрана Вас је предложила да се испитате у својству сведока. Овде се води поступак против Марка Кашњетија због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Пошто Вас је одбрана предложила за сведока ја ћу дати реч браниоцу да Вам постави нека питања а после ћемо ми. Изволите.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала госпођо председавајућа. Адвокат Велимир Игњатовић бранилац оптуженог Марка Кашњетија. Поштовање господине Кемал Баца. Хвала Вам пре свега са наше стране што сте дошли данас да сведочите.

Председник већа: Само морам да Вас прекинем. По закону морате да положите заклетву па бих Вас замолила да прочитате текст заклетве. Испред Вас се налази. Наглас прочитајте.

Сведок Кемал Баца: Од почетка?

Председник већа: Да, заклињем се.

Сведок Кемал Баца: Заклињем се за сведока чл.96 став 33 ваљда јел, КП, заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Захваљујем.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

Председник већа: Изволите.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала Вам опет госпођо председавајућа. Адвокат Велимир Игњатовић опет, бранилац оптуженог Марка Кашњетија. Поштовање још једном господине Кемал. Можете ли нам рећи пре свега рекли сте да сте трговац. Чиме се бавите?

Сведок Кемал Баца: Ја имам своју продавницу и имам погребни материјал иначе продајем.

Адв. Велимир Игњатовић: Радите у Призрену тај посао?

Сведок Кемал Баца: Да, у Призрену.

Адв. Велимир Игњатовић: На којој адреси вам је седиште пословне делатности?

Сведок Кемал Баца: Медине улица Медина.

Адв. Велимир Игњатовић: Улица Медина. Који је то крај Призрена?

Сведок Кемал Баца: Па то је центар града.

Адв. Велимир Игњатовић: Центар града?

Сведок Кемал Баца: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Ви познајете Марка Кашњетија од раније или како га познајете?

Сведок Кемал Баца: Познајем, дуго времена познајем.

Адв. Велимир Игњатовић: Можете ли да одредите временски? Чини Вам се да га одувек познајете?

Сведок Кемал Баца: Па доста, можда 30 година, можда и мање 25, 30. Горедоле.

Адв. Велимир Игњатовић: Да нисте можда ишли заједно у школу или?

Сведок Кемал Баца: У школу нисмо ишли, ту смо близу.

Адв. Велимир Игњатовић: Живели у истом крају Призрена или? Близу станујете тако се и познајете јел?

Сведок Кемал Баца: Близу, познајемо се, имао сам и радио са мном у продавници, у књижари ту нам је близу било значи његова кућа је била ту у близини.

Адв. Велимир Игњатовић: Радили сте кажете у књижари?

Сведок Кемал Баца: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: У којој књижари?

Сведок Кемал Баца: То је било раније.

Адв. Велимир Игњатовић: Ваша књижара или?

Сведок Кемал Баца: Не, државна књижара је била.

Адв. Велимир Игњатовић: А државна, ви сте били запослени у државној књижари?

Сведок Кемал Баца: Тако је.

Адв. Велимир Игњатовић: Близу његовог стана и тако сте се и упознали јел?

Сведок Кемал Баца: Не, не. Од раније смо се знали.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Реците ми где сте били за време бомбардовања?

Сведок Кемал Баца: Били смо у Призрену.

Адв. Велимир Игњатовић: Од 24. марта 1999.године, па све до.

Сведок Кемал Баца: Све до завршетка.

Адв. Велимир Игњатовић: 10. јуна јел знате датуме да Вас питам за датуме или?

Сведок Кемал Баца: Тачне и прецизне датуме можда не, али цело време сам био ту мислим нисам ишао нигде.

Адв. Велимир Игњатовић: Сећате се периода времена када је престало бомбардовање и када су снаге КФОР-а односно НАТО снаге ушле у Призрен?

Сведок Кемал Баца: Сећам се.

Адв. Велимир Игњатовић: Можете ли нам описати шта сте радили тих дана?

Сведок Кемал Баца: Као и сваки дан. Ја сам иначе био запослен у књижари и имао сам радни однос да сам сваки дан ишао на посао.

Адв. Велимир Игњатовић: Јесте ли видели Марка Кашњетија тих дана?

Сведок Кемал Баца: Виђао сам. Па као да је био запослен и он ту фактички, значи сваки дан је био код мене.

Адв. Велимир Игњатовић: Сваки дан је био у књижари јел?

Сведок Кемал Баца: У књижари.

Адв. Велимир Игњатовић: А можете ли да нам определите када он дође, ујутру дође или кад?

Сведок Кемал Баца: Па може се десити и можда и неки пут раније него што ја дођем.

Адв. Велимир Игњатовић: Волео је код Вас да свраћа?

Сведок Кемал Баца: Па свраћао је ту, дружили смо се, кафу и тако.

Адв. Велимир Игњатовић: И како буде цело преподне или цело радно време или како?

Сведок Кемал Баца: Па цело радно време. Кажем као да је био запослен.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли је био још неко у вашем друштву?

Сведок Кемал Баца: Био је колега који сам радио са њим.

Адв. Велимир Игњатовић: Како се зове колега?

Сведок Кемал Баца: Љиљ Битићи.

Адв. Велимир Игњатовић: Како?

Сведок Кемал Баца: Љиљ Битићи.

Адв. Велимир Игњатовић: Јел и он био запослен у тој државној књижари?

Сведок Кемал Баца: Да, он је био руководилац.

Адв. Велимир Игњатовић: Радили сте заједно?

Сведок Кемал Баца: Радили смо заједно.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли можете да одредите 14. јун дакле, три четири дана. Јесте ли тог дана били заједно?

Сведок Кемал Баца: Сваки дан, ја сам нагласио и малопре да смо били сваки дан је био код мене он. И 14. и 15. и сваки дан је био код мене.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. А реците ми.

Сведок Кемал Баца: Нешто смо били заједно на послу и после посла смо излазили заједно у град, значи није могло тако нешто да буде.

Адв. Велимир Игњатовић: Знате ли његову породичну ситуацију?

Сведок Кемал Баца: Знам.

Адв. Велимир Игњатовић: Можете ли нам описати?

Сведок Кемал Баца: Па има он б ћерки, жена му је умрла, мајка умрла. Мајка му је била у то време стара жена, жена болесна значи он ту је био значи близу, радња је била близу ту не дај боже нешто, значи био је близу ту. Да није могао да се удаљава, значи имао је све женску чељад кући, није имао неког другог да би водио фактички бригу за њих.

Адв. Велимир Игњатовић: Сад ћу да Вас питам нека питања која су онако мало можда чудна Вама. Јесте ли га икад видели у униформи ОВК?

Сведок Кемал Баца: Униформи?

Адв. Велимир Игњатовић: Да.

Сведок Кемал Баца: Видео сам после рата.

Адв. Велимир Игњатовић: Кога?

Сведок Кемал Баца: Значи униформу.

Адв. Велимир Игњатовић: Кога? Да ли сте Марка Кашњетија видели?

Сведок Кемал Баца: Ја сам мислио да ли сам уопште видео униформу.

Адв. Велимир Игњатовић: Не, не, не. О њему причамо о Вашем пријатељу Марку Кашњетију. Јесте ли њега видели?

Сведок Кемал Баца: Не. Ја сам мислио само униформу да ли сам видео. Иначе, њега не.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. А да ли је у цивили био некад наоружан?

Сведок Кемал Баца: Не.

Адв. Велимир Игњатовић: Дакле, Ви тврдите да је он био са Вама 14. јуна 1999.године, одмах непосредно после бомбардовања је ли тако?

Сведок Кемал Баца: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Хвала. Имате Ви неко питање да поставите? Добро. Изволите. Тужиоче?

Заменик тужиоца: Заменик тужиоца за ратне злочине. Чули сте имам само неколико питања за Вас. У ком делу града Призрена се налази Ваша књижара? Како се тај део зове?

Сведок Кемал Баца: Папаш Чаршија.

Заменик тужиоца: Да ли је ту близу католичка црква?

Сведок Кемал Баца: Тачно.

Заменик тужиоца: Има ли нека филцаница ту?

Сведок Кемал Баца: Како филцаница? Не разумем.

Заменик тужиоца: Филицара, извињавам се. Филицара.

Сведок Кемал Баца: Шта му дође то филицара?

Заменик тужиоца: Филицара.

Сведок Кемал Баца: Филигран. Е, има, има то има.

Заменик тужиоца: Ја читам овде изјаву Марка Кашњетија каже Папар Чаршија у ту филицару.

Сведок Кемал Баца: Филигран, златару или.

Заменик тужиоца: Онда ово није добро.

Председник већа: Филигран, Филигран.

Заменик тужиоца: Јел има ту тај филигран?

Сведок Кемал Баца: Има, има.

Заменик тужиоца: Ко је држао тај филигран?

Сведок Кемал Баца: У њиховој улици један је имао значи где је била наша књижара, значи има и име, не могу да се сетим имена.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви одлазили тамо у ту филигранску радњу?

Сведок Кемал Баца: Можда да седим ту не, али можда да се јавим у блицу иначе не.

Заменик тужиоца: Кажете да је Марк сваки дан долазио код вас?

Сведок Кемал Баца: Сваки дан.

Заменик тужиоца: Јел се десило да некад не дође?

Сведок Кемал Баца: Ја се не сећам да није дошао.

Заменик тужиоца: Шта ви онда радите по цео дан ту у књижари?

Сведок Кемал Баца: Шта радим?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Кемал Баца: Ништа као и сваки дан, идем на посао, продајемо. Значи, пијемо кафу и тако.

Заменик тужиоца: Да ли има нешто специфично по чему сте запамтили датум 14. јуни 1999.године?

Сведок Кемал Баца: Специфично то што је било одмах после рата, да је било негде.

Заменик тужиоца: после рата је и 13. и 10.

Сведок Кемал Баца: Да је било негде кажем од средине можда не би се сетио али ово је било близу зато се и сећам.

Заменик тужиоца: Јел долазио 10. јуна?

Сведок Кемал Баца: 10. јуна?

Заменик тужиоца: Марк Кашњети код Вас у радњу?

Сведок Кемал Баца: Датум не могу да се сетим али кажем сваки дан је био.

Заменик тужиоца: Али рекли сте на питање адвоката да је био 14. јуна. Ја Вас питам да ли је био 10. јуна?

Сведок Кемал Баца: 10. јуна сигурно је био.

Заменик тужиоца: Јел био 11. јуна?

Сведок Кемал Баца: Био је.

Заменик тужиоца: Јел био 16. јуна?

Сведок Кемал Баца: Ја не знам који датум пада недеља, осим недеље.

Заменик тужиоца: Осим недеље.

Сведок Кемал Баца: Осим недеље.

Заменик тужиоца: До колко сати остане код Вас?

Сведок Кемал Баца: Па кад затворимо ми.

Заменик тужиоца: Кад ви затварате?

Сведок Кемал Баца: Значи деси се, имамо две смене, значи једна је смена била до 12 има мало паузу па отварамо. Значи до 6 сати.

Заменик тужиоца: Од колко то кад радите до 12 од колко сати? У колко сати отварате?

Сведок Кемал Баца: Пауза?

Заменик тужиоца: Не, од колко сати откључавате?

Сведок Кемал Баца: Од 07.

Заменик тужиоца: Од 07?

Сведок Кемал Баца: Од 07 ујутру.

Заменик тужиоца: И кад дође Марк?

Председник већа: И пре тог и раније је долазио?

Сведок Кемал Баца: Да, неки пут долазио је чак и раније.

Заменик тужиоца: Шта бива за паузу? Јел остане ту или иде кући?

Сведок Кемал Баца: Не може да остане кад затварамо.

Заменик тужиоца: Не може да остане?

Сведок Кемал Баца: Не може да остане кад закључава се радња.

Заменик тужиоца: У 12 сати се закључава радња?

Сведок Кемал Баца: Да.

Заменик тужиоца: Шта се дешава са Марком?

Сведок Кемал Баца: Идемо неки пут, дешава се прошетамо, неки пут дође код мене или ја одем код њега, ту смо близу.

Заменик тужиоца: Тог 14. јуна јел сте тад затворили радњу у 12?

Сведок Кемал Баца: Затворена нормално.

Заменик тужиоца: Где је био Марко Кашњети тог 14. јуна где је отишао?

Сведок Кемал Баца: Са мном.

Заменик тужиоца: Где?

Сведок Кемал Баца: Изашли смо.

Заменик тужиоца: Где сте изашли?

Сведок Кемал Баца: Био је код мене, после смо ишли код њега, а после смо изашли у град. Имамо чајдоницу ту близу, једна чајдоница има, дешава се често да идемо у чајдоницу.

Заменик тужиоца: Значи у 12 сати затварате радњу 14. јуна, одлазите код Марка, после идете у град па у чајдоницу?

Сведок Кемал Баца: Па ту у граду је чајдоница.

Заменик тужиоца: И кад отворате? У пет?

Сведок Кемал Баца: Не, отварамо у 04.

Заменик тужиоца: У четири. И све време је с вама ту цео дан?

Сведок Кемал Баца: Па 99%.

Заменик тужиоца: А овај други Љиљ Битићи где је он био?

Сведок Кемал Баца: Он био, у радњи је био али са нама није често излазио.

Заменик тужиоца: Јел се и он дружио са Вама и са Марком Кашњетијем?

Сведок Кемал Баца: Дружио се.

Заменик тужиоца: Дружио се? Исто као и Ви?

Сведок Кемал Баца: Не.

Заменик тужиоца: Ређе?

Сведок Кемал Баца: Док смо били у продавници значи нормално. Дешава се да изађемо и заједно неки пут али стално не.

Заменик тужиоца: Добро, кад је отворена продавница да ли је увек ту Љиљ Битићи?

Сведок Кемал Баца: Па сад може да се деси да он изађе и да ја будем ту и шта ја знам.

Заменик тужиоца: Да ли се некад десило да Марк не буде с вама по цео дан?

Сведок Кемал Баца: Не. Није се десило.

Заменик тужиоца: Да ли знате његову породичну ситуацију?

Сведок Кемал Баца: Знам.

Заменик тужиоца: Да ли је имао неке обавезе у кући? У вези породичне ситуације.

Сведок Кемал Баца: Па био је беспослен човек.

Заменик тужиоца: Ја питам да ли је имао неку обавезу према кући?

Сведок Кемал Баца: Свако ми имамо обавезе према кући али мислим без посла је био и био је код мене ту.

Заменик тужиоца: Да ли су му тада у то време у кући сви били здрави?

Сведок Кемал Баца: Не.

Заменик тужиоца: Како не?

Сведок Кемал Баца: Жена му је била болесна.

Заменик тужиоца: Да ли је имао обавезу да обилази жену?

Сведок Кемал Баца: Имао је децу, ћерке су биле одрасле. Кажем поново, кажем књижара је била близу ту у случају неке потребе они су.

Заменик тужиоца: Колико је далеко ваша књижара од његове куће?

Сведок Кемал Баца: Па сада прецизно не могу да кажем колико је далеко али једно 150-200 метара горе-доле.

Заменик тужиоца: 200 метара? 150-200?

Сведок Кемал Баца: Па не могу прецизно да колко метара има.

Заменик тужиоца: Јел знате где је Пантелијска црква?

Сведок Кемал Баца: Пантелијска црква, па горе да. Знам, највероватније је то на брду.

Заменик тужиоца: Је ли то на правцу куће где живи Марк Кашњети или нема везе с тим?

Сведок Кемал Баца: Не, то је са друге стране.

Заменик тужиоца: Са друге стране?

Сведок Кемал Баца: Није код њега ту.

Заменик тужиоца: Није?

Сведок Кемал Баца: Где му је кућа није. Значи, она је.

Заменик тужиоца: Колико је та црква далеко од његове куће да ли знате?

Сведок Кемал Баца: Не могу прецизно да кажем колико је далеко. Значи, има и одавде улаз значи од његове куће и од друге стране. Значи, два улаза има та црква.

Заменик тужиоца: А јел близу јел далеко?

Сведок Кемал Баца: Близу је.

Заменик тужиоца: Колко близу?

Сведок Кемал Баца: Па не могу на метар да кажем али близу је.

Заменик тужиоца: Да ли сте некад разговарали о здрављу жене Марка Кашњетија? Да ли је био забринут за њено здравље?

Сведок Кемал Баца: Па био је како да није био забринут. Била је лоше и болесна, значи имала је канцер. Причали смо о томе.

Заменик тужиоца: Никако ми није јасно шта сте ви радили ту по цео дан заједно, јел сте пили нека алкохолна пића?

Адв. Велимир Игњатовић: Па није ваљда тужиоче да Вас то интересује?

Заменик тужиоца: Шта сте радили по цео дан?

Сведок Кемал Баца: Па рекао сам једном. Ја мислим да сам одговорио на ово питање шта смо радили.

Заменик тужиоца: Па кажите ми шта сте радили. Сваки дан из дана у дан једно исто.

Сведок Кемал Баца: Па једно те исто нормално. Радили у продавници, пили кафу.

Заменик тужиоца: Знате ли Зеф Кашњетија?

Сведок Кемал Баца: Да.

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Кемал Баца: Марков брат.

Заменик тужиоца: Јел сте њега виђали?

Сведок Кемал Баца: Слабо.

Заменик тужиоца: Јел долазио код Вас?

Сведок Кемал Баца: Ретко.

Заменик тужиоца: Јел се познаје с Вама?

Сведок Кемал Баца: Познаје.

Заменик тужиоца: Јел познаје Љиљ Битићи?

Сведок Кемал Баца: Познаје.

Заменик тужиоца: Познаје.

Сведок Кемал Баца: Љиљ Битићи јел познаје јел тако?

Заменик тужиоца: Да. Зеф. Да ли сте их видели заједно?

Сведок Кемал Баца: Зна, зна. Да.

Заменик тужиоца: Да ли сте некад били у друштву Зеф Кашњети, Марк, Ви и Љиљ Битићи?

Сведок Кемал Баца: Не сећам се.

Заменик тужиоца: Да ли је Зеф Кашњети знао да се Ви дружите и да је Марк код Вас?

Сведок Кемал Баца: Да.

Заменик тужиоца: Да ли је Зеф Кашњети знао да сте Ви и Љиљ Битићи заједно са Марком по цео дан у књижари?

Сведок Кемал Баца: Па виђао нас ту.

Заменик тужиоца: Виђао вас ту?

Сведок Кемал Баца: За Љиља јел тако?

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Кемал Баца: Нормално.

Заменик тужиоца: За Зефа питам.

Сведок Кемал Баца: А Зеф највероватније је знао.

Заменик тужиоца: Знао?

Сведок Кемал Баца: Највероватније кажем знао.

Заменик тужиоца: Ево шта каже Зеф.

Сведок Кемал Баца: Највероватније кажем не знам сада сигурно да ли је он знао. Рекао сам тако. Највероватније.

Заменик тужиоца: Зеф Кашњети, Љиљ Битићи каже страна 12 предочавам, Зеф одговара „он је био радник са мном у Филиграну“.

Сведок Кемал Баца: Који?

Заменик тужиоца: Љиљ Битићи.

Сведок Кемал Баца: Љиљ Битићи?

Заменик тужиоца: Јесте, тако каже Зеф.

Сведок Кемал Баца: Он је продавац, у књижари је радио Љиљ.

Заменик тужиоца: Каже овде у Филиграну.

Сведок Кемал Баца: Не.

Заменик тужиоца: Дозволите да Вам предочим само. Даље, на питање заменика тужиоца да ли Љиљ познаје Вашег брата, познаје, комшија ми је био. Да ли се дружио са Вашим братом? Није. Шта имате на то да кажете? Дакле, Зеф Кашњети каже да је Љиљ Битићи радио у Филиграну и каже да се није дружио са.

Председник већа: Само молим Вас овде ја не видим у ком периоду каже да је он радио у Филиграну, овде нема за који период он говори да је он радио у филиграну?

Заменик тужиоца: Не говорим за период.

Сведок Кемал Баца: Нема никакав период, значи он је радио од почетка у књижари.

Председник већа: У ком периоду?

Заменик тужиоца: Како познаје Љиљ Битићија, каже радио са мном у Филиграну. Да ли се дружио са њим.

Председник већа: Да, али у ком периоду молим Вас тужиоче у ком периоду? Овде из овог исказа не види се у ком периоду је радио у Филиграну.

Заменик тужиоца: Сведок ниједном није поменуо да је радио у Филиграну Љиљ Битићи него радио с њим.

Сведок Кемал Баца: Брат је радио Љиљитов у Филиграну.

Председник већа: Молим?

Сведок Кемал Баца: Љиљитов брат је радио у Филиграну. Он је нагласио можда да је са његовог брата радио.

Заменик тужиоца: Каже Зеф Кашњети Љиљ никада се није дружио са Марком Кашњетијем.

Председник већа: Добро. То је нека примедба јел тако везана за исказ?

Заменик тужиоца: Само предочавам човеку, неки коментар има, ако нема, нема.

Председник већа: Реците ми од кад Ви радите у овој књижари? Од кад сте доносно радили у тој књижари? Када сте почели да радите у књижари?

Сведок Кемал Баца: Ја сам почео ту око 80 и. У тој књижари?

Председник већа: Да, у тој књижари.

Сведок Кемал Баца: У тој књижари па пре рата нешто око 4-5 година већ уназад, значи око 92., 93. године већ ту горе-доле.

Председник већа: Почели сте ту да радите?

Сведок Кемал Баца: Ту, иначе сам радио ја раније у тој фирми истој значи радио сам у Сувој Реци, па су ме пребацили у Призрен.

Председник већа: А реците ми Љиљ Битићи, када је он почео да ради ту?

Сведок Кемал Баца: Ми смо заједно почели ту да радимо.

Председник већа: Заједно сте почели?

Сведок Кемал Баца: Иначе је он исто био у тој фирми, радио је раније, али у тој продавници смо заједно почели да радимо.

Председник већа: Значи заједно сте почели. Да ли је Љиљ Битићи стално био у књижари?

Сведок Кемал Баца: Већином је био. Можда изађе на блиц иначе ту је стално нормално. Једино кад је узимао годишњи одмор.

Председник већа: Али да ли се десило ван тога да некад није био?

Сведок Кемал Баца: Па може да се деси.

Председник већа: Питам Вас зато што кажете за Кашњетија, изричито да је сваког дана био. А ја Вас питам за Љиљ Битићија, Ви кажете можда.

Сведок Кемал Баца: Па не можемо, ако не буде Љиљ и ја, значи не може да се отвори продавница, значи један од нас мора да буде ту.

Председник већа: Добро. Да ли знате где је кафана Скендер Бег?

Сведок Кемал Баца: Кафана Скендер Бег?

Председник већа: Да.

Сведок Кемал Баца: Знам.

Председник већа: Где се налази?

Сведок Кемал Баца: То је у правцу Ђаковице. Значи ван Призрена ту, насеље има Душаново.

Председник већа: Јел сте улазили у ту кафану?

Сведок Кемал Баца: Ја се не сећам јел сам ушао у ту кафану.

Председник већа: Да ли знате где је Марк Кашњети био запослен?

Сведок Кемал Баца: Где је био запослен?

Председник већа: Где је радио?

Сведок Кемал Баца: Да ли је био у „Принтекс“ или „Перлонку“, сад једно време је радио.

Председник већа: Да ли је некад радио као конобар?

Сведок Кемал Баца: Конобар?

Председник већа: Да Вам је познато.

Сведок Кемал Баца: Па не знам да је радио као конобар. Можда у неким младим годинама ако је радио иначе сад скоро не.

Председник већа: У то време, у то време да ли је радио.

Сведок Кемал Баца: Не, не.

Председник већа: Не знате. Добро. А колико дуго је долазио у ту књижару Марк Кашњети?

Сведок Кемал Баца: Периодично или?

Председник већа: Временски колико дуго? Рекли сте долазио је сваког дана, колико је то трајало, годину, две, три? Кад је он почео да долази и колико је то трајало?

Сведок Кемал Баца: То је трајало.

Председник већа: Када је почео да долази хајдемо од почетка. Када је почео да долази у ту књижару?

Сведок Кемал Баца: Кад смо ми почели да радимо, то је да кажемо католичка улица, значи овај са мном овај колега што је.

Председник већа: Ево рецимо '99 године. Када је он почео да долази у ту књижару? У ком месецу?

Сведок Кемал Баца: Па најмање једно две године, три уназад.

Председник већа: А није био запослен?

Сведок Кемал Баца: Не.

Председник већа: И долазио је редовно?

Сведок Кемал Баца: Редовно је долазио.

Председник већа: Па јел можете то да објасните како, мало сад ми није јасно. Две године неко долази редовно а није запослен.

Сведок Кемал Баца: Редовно долази чак и кажем био је без посла и долазио је ту код нас.

Председник већа: Али он каже да је долазио 4 месеца.

Сведок Кемал Баца: Молим?

Председник већа: Он каже 4 месеца је долазио.

Сведок Кемал Баца: 4 месеца је долазио?

Председник већа: Односно, каже ја сам, на моје питање шта сте радили, јел сте радили нешто или сте били запослени? Не, ту у књижару 4 месеца радио. Полако, немојте да добацујете.

Сведок Кемал Баца: 4 месеца долазио?

Председник већа: Ево ја Вам читам исказ. Радио ту у књижару 4 месеца радио.

Сведок Кемал Баца: Он нон стоп је долазио иначе, није био мислим није му се плаћало њему. Није имао никакав приход од тога.

Председник већа: Ви говорите 2 године.

Сведок Кемал Баца: Он је долазио код нас али није био новчано плаћен.

Председник већа: Па јел икада радио ту? Он каже да је радио 4 месеца.

Сведок Кемал Баца: Он је долазио а да је радио није.

Председник већа: Ја питам само ту 4 месеца. Каже 4 месеца. Немате објашњење?

Сведок Кемал Баца: Ја кажем да.

Председник већа: Па како се издржавао? Како је издржавао породицу?

Сведок Кемал Баца: Како издржавао, имао је помоћ од цркве, имао је брата, кума овамо, тако неки му слали паре. Добро, ми смо неки пут помагали и тако.

Председник већа: Добро. Да ли има још питања?

Заменик тужиоца: Има, ако већ предочавате исказ Марка Кашњетија, има још један детаљ.

Председник већа: Укључите микрофон и предочите.

Заменик тужиоца: Има још један детаљ на страни 10 записника Марко Кашњети објашњава да је у књижари проводио време од 07-05 поподне. А сада каже да је књижара радила двократно од 07-12 и од 17- до не знам колко сати.

Председник већа: До 18 часова.

Сведок Кемал Баца: До 18 часова.

Заменик тужиоца: И шта је сад тачно ово што он каже или?

Председник већа: Није спомињао да се двократно радило него је само рекао радно време до 7 до 17 часова, до 5.

Сведок Кемал Баца: До 6 смо радили, зависи период ако је летње време и зимско време значи имамо.

Заменик тужиоца: Пазите овако, у истрази каже радио је код вас у радњи од 7 до 2. Сада на главном претресу каже од 7 до 5. Не помиње двократно радно време.

Сведок Кемал Баца: Па шта да радим ја сад?

Председник већа: Само предочава, предочава Вам његов исказ.

Сведок Кемал Баца: Па ја сам рекао оно како смо радили, он шта је рекао.

Заменик тужиоца: Добро. Јел сте некад с њим долазили за Београд?

Сведок Кемал Баца: Јесам.

Заменик тужиоца: Када и због чега?

Сведок Кемал Баца: Ишли смо код његове сестре и био сам ишао за визу за ћерку за Немачку је требало да се узима нека виза.

Заменик тужиоца: Кад је то било?

Сведок Кемал Баца: Доста има, тачно годину не могу да знам.

Заменик тужиоца: Кад је сестра требала да.

Председник већа: Па немојте тако. Устаните па поставите питање.

Заменик тужиоца: Кад сте долазили за Београд и кад је то Ваша ћерка требала да иде у амбасаду за визу? Кад је требала да путује за Немачку?

Сведок Кемал Баца: Да.

Заменик тужиоца: Када?

Сведок Кемал Баца: Не могу тачно да кажем, не знам годину које године је било. Али уназад има доста.

Заменик тужиоца: Колико има уназад ајде.

Сведок Кемал Баца: Па најмање једно 5-6 година најмање.

Заменик тужиоца: Пре 5-6 година?

Сведок Кемал Баца: Ја кажем да има 5-6 година.

Заменик тужиоца: Значи 2006?

Сведок Кемал Баца: Кажем не могу прецизно да кажем, може да се провери у амбасади она највероватније има нешто ако баш је толико битно то.

Заменик тужиоца: Има ли неки Хиљ Гојани да је ишао с вама?

Сведок Кемал Баца: Није он ишао са мном него је ишао са њим.

Заменик тужиоца: А знате ли кад је он ишао?

Сведок Кемал Баца: Не знам, знам да су били да ли за Крушевац или за Београд.

Заменик тужиоца: Јел ишао пре Вас или после вас?

Сведок Кемал Баца: Ја знам да је био после нас.

Заменик тужиоца: После вас?

Сведок Кемал Баца: Ја мислим да је било после нас.

Заменик тужиоца: Значи после 2006?

Сведок Кемал Баца: Нисам рекао годину колико сам био.

Заменик тужиоца: Пре 5-6 година.

Сведок Кемал Баца: Па рекао сам отприлике. Ако је толико битно може да се провери у амбасади.

Заменик тужиоца: Како се не сећате кад сте били у амбасади не иде се сваки дан у амбасаду по визу. Сад виза више не постоји.

Сведок Кемал Баца: Па сад не постоји али тад су постојале.

Заменик тужиоца: Кад је то било.

Сведок Кемал Баца: Не могу да знам прецизно.

Председник већа: Јел сте више пута долазили?

Сведок Кемал Баца: Једном.

Председник већа: Па како се тога не сећате а сећате се да је марк Кашњети долазио у јуну месецу малтене сваког дана?

Сведок Кемал Баца: Кажем значи оно је било.

Председник већа: Добро.

Адв. Велимир Игњатовић: Судија, извињавам се, ја морам да интервенишем. Човек се сећа онога што се стално дешава, а нешто се деси једном...

Председник већа: Што се стално дешава па се сећа.

Адв. Велимир Игњатовић: Па не може да се сети године, он каже најмање пет-шест година, мислим да не би требало.

Заменик тужиоца: Уреду је, ја прихватам тај одговор.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Кемал Баца: Не, не, ако је толико битно може се проверити.

Адв. Велимир Игњатовић: Не би требало утицати на сведока да се он сад сети баш.

Председник већа: Не, уопште није битно, проверавам исказ, разумете, мислим, моје је питање било то.

Заменик тужиоца: Да ли је Ваша ћерка сад у Призрену или је отишла за Немачку?

Сведок Кемал Баца: Не, не, у Призрену.

Заменик тужиоца: У Призрену?

Сведок Кемал Баца: Да.

Заменик тужиоца: Је ли долазила она сама по визу после тога?

Сведок Кемал Баца: То је било дете, мислим, није могла сама онда да дође, значи са присуство родитеља нормално, за потпис.

Заменик тужиоца: Колико је имала година кад је долазила по визу?

Сведок Кемал Баца: Кажем, не могу да се сетим тачно.

Заменик тужиоца: Које је она годиште?

Сведок Кемал Баца: 1993. ја мислим.

Заменик тужиоца: 1993., да ли је тада...

Сведок Кемал Баца: Или 1996.

Заменик тужиоца: Како?

Сведок Кемал Баца: Син је изгледа 1993., 1996. да није.

Заменик тужиоца: Које Вам је годиште ћерка која је требала да подигне визу?

Сведок Кемал Баца: Сад сте ме збунили скроз.

Адв. Велимир Игњатовић: Па ја зато интервенишем судија.

Председник већа: Полако. Молим вас полако, нема потребе да интервенишете, полако.

Адв. Велимир Игњатовић: Очигледно да тужилац збуњује.

Председник већа: Има право да поставља унакрсна питања, знате, не можете.

Сведок Кемал Баца: Ако је толико битно може да се провери у амбасади, ако се хватате баш за ту визу.

Заменик тужиоца: Значи Ваша је ћерка била малолетна кад сте Ви морали да дођете да јој дате сагласност за визу?

Сведок Кемал Баца: Малолетна да, тачно, малолетна је била.

Заменик тужиоца: И само питање, које годиште је Ваша ћерка, није тешко питање.

Председник већа: Господине Баца, показаћу Вам једну фотографију, погледајте ту фотографију и видите да ли уопште некога познајете? Сад ћете видети преко документ камере, замолила бих режију да нам прикаже фотографију са документ камере. Погледајте добро ову фотографију, да ли познајете неког?

Сведок Кемал Баца: Не.

Председник већа: Никога?

Сведок Кемал Баца: Не познам.

Председник већа: Добро.

Констатује се да је сведоку приказана фотографија са ознаком број 342/34 и изјави да не познаје никога.

Да ли имате још нешто да изјавите? Ако немате, то је то.

Сведок Кемал Баца: Па једноставно могу да кажем једино да Марко није био такав човек да може нешто тако да уради. Значи ја га знам одавно, значи тако нешто мислим.

Председник већа: А на шта мислите, шта, шта је то што?

Сведок Кемал Баца: То што сам чуо, читао по Интернету, значи не могу да замислим тако нешто да је урадио.

Председник већа: Па шта је то тако нешто?

Сведок Кемал Баца: Па као што пише на Интернету неке малтретирао људе, шта ја знам, а да је било тако нешто он би испољио ту мржњу и раније, значи ја бих чуо бар сам се ја толико дружио са њиме.

Председник већа: Добро.

Сведок Кемал Баца: Није оно од један дан да се он промени.

Председник већа: Хвала Вам, можете ићи ако сте завршили.

Сведок Кемал Баца: Молим.

Председник већа: Трошкови ће вам бити регулисани, то знате све, трошкове доласка то је све регулисано, ЕУЛЕКС вас је довео, је ли тако, зато је то регулисано, је ли тако?

Сведок Кемал Баца: Па ЕУЛЕКС сноси?

Председник већа: Па ЕУЛЕКС Вас је довео.

Сведок Кемал Баца: Па они кажу.

Председник већа: Шта кажу?

Заменик тужиоца: Могу ја да објасним.

Председник већа: Хајде објасните.

Заменик тужиоца: Пошто имам искуство. Све трошкове сноси ЕУЛЕКС, а дешавало ми се у ранијим предметима да они наплаћују и од нас и од ЕУЛЕКС-а.

Сведок Кемал Баца: Не, они су ме баш упозорили за ово да кажем али ја сам се, кажу да треба да нагласиш да за трошкове ми не плаћамо.

Председник већа: Које трошкове? Које, шта?

Сведок Кемал Баца: Уопште трошкови.

Председник већа: Доласка, добро. Нека писмено одреде који су то трошкови па ћемо одлучити накнадно.

Сведок Кемал Баца: Ја сам на пример затворио продавницу.

Председник већа: Све које трошкове имате писмено онда одредите, дајте ту спецификацију који су то трошкови ако сте затворили продавницу колико сте изгубили, јесте ли ме разумели.

Сведок Кемал Баца: Је ли то данас треба?

Председник већа: Не морате данас, можете ових дана, уопште не морате данас.

Сведок Кемал Баца: Добро, хвала.

Председник већа: Добро, ево ја сам сад добила обавештење везано за Љиљ Битићија, грешком је констатовано да је сведок Љиљ Битићи присутан, међутим Љиљ Битићи није дошао и сад ћу вам рећи овако, то је из наше Службе за подршку сведоцима, Славица Пековић сарадница подршке, то је Служба за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима, сачинила је службену белешку и ја ћу вам ту службену белешку прочитати: „Дана 22.10.2012. године у зграду суда у просторије Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима приступили су сведок Кемал Баца, Вида Кашњети, Зеф Кашњети и Милан Петровић“, дакле Љиљ Битићи није присутан, а ево опет. Додуше, ми имамо у писменом које смо добили, односно поднесак које нам је тужилаштво доставило извештај ЕУЛЕКС-а где је констатовано да Љиљ Битићи може да приступи у суд после 03. новембра, али ја сам била обавештена од тужилаштва да је Љиљ Битићи присутан, тако да...

Заменик тужиоца: Не, мене је одбрана обавестила, извињавам се.

Председник већа: Да ли остајете код тог предлога да Љиљ Битићи буде испитан у својству сведока?

Адв. Велимир Игњатовић: Да, да, свакако.

Председник већа: Остајете. Добро. Пошто су нам присутни и Вида и Зеф Кашњети, они нису позвани од стране суда али је усвојен ваш предлог да буду испитани у својству сведока, у том случају тужилац, колико сам схватила, противи се.

Заменик тужиоца: Да, ја се противим из два разлога. Прво, сведоци нису позвани да би дошли на суд, јер је врло важан тај позив због распореда и нашег времена, а по мојој оцени не би требало да буду овде непосредно саслушани, довољно је да се њихови искази и транскрипти прочитају овде на главном претресу уместо непосредног саслушања, посебно код чињенице да су један и други у истрази рекли да не желе да долазе овде, па је због тога испуњен био услов да положи заклетву. Толико.

Председник већа: Добро. Овако, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока испитају Зеф Кашњети и Вида Кашњети, што не значи да ће они сведочити, пошто су они ипак привилеговани сведоци, можда ће и одбити.

Заменик тужиоца: Не кажем ја ништа.

Председник већа: Добро. Позивите, молим вас, Зефа Кашњети. Добар дан господине Кашњети. Ви сте дошли без позива суда.

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Ви сте дошли без позива суда?

Сведок Зеф Кашњети: Јесте.

Председник већа: Добро. Реците ми прво Ваше пуно име и презиме?

Сведок Зеф Кашњети: Ја сам Зеф Кашњети из Призрена.

Председник већа: Добро. Реците ми где сте рођени?

Сведок Зеф Кашњети: Рођен 1940. у Призрену.

Председник већа: Добро. Од оца?

Сведок Зеф Кашњети: Микела.

Председник већа: Добро. Где је Ваше пребивалиште?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок Зеф Кашњети: У Призрену.

Председник већа: У Призрену, адреса?

Сведок Зеф Кашњети: Адреса је била претходна Ђердапска, сад је 125. бригада, 125 ортакоп.

Председник већа: Да ли сте у сродству са Марком Кашњетијем?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Да ли сте у сродству са Марком Кашњетијем?

Сведок Зеф Кашњети: Није ми јасно.

Председник већа: Шта Вам је Марк Кашњети?

Сведок Зеф Кашњети: Марк Кашњета, шта?

Председник већа: Јесте, шта Вам је?

Сведок Зеф Кашњети: Брат рођени.

Председник већа: Брат рођени?

Сведок Зеф Кашњети: Да, извините.

Председник већа: Ви говорите видим српски језик и када сте били испитани од стране заменика тужиоца за ратне злочине, Ви сте говорили...

Сведок Зеф Кашњети: Јесте, саслушан.

Председник већа: Ви сте говорили на српском језику и одрекли сте се права да се користите Вашим матерњим језиком.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Ја опет у том смислу Вас питам да ли желите да се користите Вашим матерњим језиком албанским, што имате право по закону.

Сведок Зеф Кашњети: Да, хвала.

Председник већа: Или ћете, имате право и на преводиоца уколико не желите да говорите...

Сведок Зеф Кашњети: Не смета ми, могу српским да одговарам колико могу.

Председник већа: Значи одричете се права да се користите Вашим матерњим језиком?

Сведок Зеф Кашњети: Што нисам, ја сам, можемо поновити и мени што није јасно да тражим да се Ви и даље обратите по други пут јер слабо чујем.

Председник већа: Добро. Значи пошто је овде у службеној употреби српски језик, користите се српским језиком.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа:

Констатује се да је сведок изјавио да је његов матерњи језик албански али да ће се користити службеним језиком који је у употреби у суду и то српским језиком јер разуме српски језик и говори српски језик, је ли тако?

Сведок Зеф Кашњети: Да, српским да би боље без тумача завршили, мислим, и лакше и боље.

Председник већа: Добро. Ви господине Кашњети спадате у категорију сведока који су ослобођени од дужности сведочења обзиром да је овде оптужени Ваш рођени брат.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Дакле, Ви не морате да сведочите, можете се одрећи тог права, затим ја Вас питам да ли ћете сведочити или ћете искористити то Ваше право да будете ослобођени од сведочења?

Сведок Зеф Кашњети: Па, ја на саслушање реко сам то што сам реко.

Председник већа: Да ли желите да сведочите данас?

Сведок Зеф Кашњети: Сад ја за брата, шта да?

Председник већа: Ви по правилу, по закону Ви сте ослобођени од сведочења обзиром да Вам је оптужени рођени брат.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Да ли ћете искористити то Ваше право или ћете сведочити?

Сведок Зеф Кашњети: Ја желим да кажем истину као што сам се закleo у почетку.

Председник већа: Желите да сведочите. Добро. Пошто сте Ви положили заклетву онда у том случају ја Вас само опомињем на ту положену заклетву и саслушајте ме добро. Дакле, пошто сте се одрекли од права да не сведочите, Ви сте дужни као сведок да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте

дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, то Вам је јасно, је ли тако?

Сведок Зеф Кашњети: Хвала.

Председник већа: Колико пута сте Ви давали исказ везано за овај случај?

Сведок Зеф Кашњети: Није ми јасно, колико?

Председник већа: Колико пута сте давали исказ везано за овај случај, да ли се сећате?

Сведок Зеф Кашњети: Колико пута?

Председник већа: Колико пута сте давали исказ, колико сте сведочили о овом догађају?

Сведок Зеф Кашњети: То само једном.

Председник већа: Само једном. Да ли остајете код овог исказа?

Сведок Зеф Кашњети: Једном, од маја месеца.

Председник већа: То је било 26. априла 2012. године, овде сте сведочили, значи у згради Вишег суда, сећате се тога?

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Да ли остајете при том исказу? Да ли остајете код тог исказа, да ли ме чујете?

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Остајете код тог исказа, је ли тако?

Сведок Зеф Кашњети: Па, да се изјасним поново оно што сам...

Председник већа: Не, само да ли остајете код исказа који сте дали пред замеником тужиоца за ратне злочине дана 26. априла 2012. године?

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: У свему остајете код тог исказа, је ли тако? Све ово је тачно што сте изјавили?

Сведок Зеф Кашњети: Када неко прича ја не чујем добро.

Председник већа: Преводи се Вашем брату, имамо преводиоца, преводиоца са албанског језика и преводимо оптуженом. Значи, да ли у свему остајете код овог исказа који сте дали 26. априла 2012.?

Сведок Зеф Кашњети: Да, остајем, оно што знам да сам и сину говорио да мој брат није био што су већ изјавили, то могу ја и данас да кажем и гарантујем, а што је накнадно наметнуто то ја не могу да знам. Мој брат је невин.....

Председник већа: Добро. Ево одбрана је Вас предложила, одбрана Вас је предложила. Само сачекајте.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Саслушајте ме. Пошто Вас је одбрана предложила да Вас испита у својству сведока, ја ћу дати реч браниоцу.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала госпођо председавајућа, поштовани судија, адвокат Велимир Игњатовић, бранилац оптуженог Марк Кашњетија. Поштовање господине Кашњети. Ви мене познајете, сећате се кад сте давали исказ овде у овој згради, па ево позвали смо Вас опет да нешто поразговарамо о случају са фотографије.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: Ви знате случај фотографија?

Сведок Зеф Кашњети: Да. Јесте.

Адв. Велимир Игњатовић: Објављена у дневним новинама, је ли тако?

Сведок Зеф Кашњети: Да, показивали сте.

Адв. Велимир Игњатовић: Ја бих молио судско веће да му дамо одмах фотографију. Сад ћете да погледате фотографију па ћете ми одговорити на неколико питања, је ли може?

Сведок Зеф Кашњети: Да, важи.

Председник већа: Господине Кашњети, морате ближе микрофону јер нећемо моћи да транскрипујемо.

Сведок Зеф Кашњети: Добро, слушао сам, јер смета ми, разумете, морам ближе да слушам.

Председник већа: Хоћете да седнете, јел немате столицу? Да ли хоћете да седнете?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Да ли хоћете да седнете?

Сведок Зеф Кашњети: Не, не, не мора, ако сметам ја...

Председник већа: Не, не, него Вама ако је лакше.

Сведок Зеф Кашњети: Сад, од фотографије шта желите одговор?

Председник већа: Не, не жели да седне. Изволите. Ево погледајте ову фотографију.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: Господине Кашњети, ја бих Вас молио да не одговарате без питања, него кад Вам ја поставим питање Ви одговорите, је ли можемо тако да се договоримо?

Председник већа: Само ближе микрофону, само ближе.

Адв. Велимир Игњатовић: Само ближе микрофону да може да се то сними.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Заменик тужиоца: Сада морам да прекинем. Публика комуницира са оптуженим док сведок даје изјаву преко Еде преводиоца, што је приметио и човек у обезбеђењу.

Председник већа: Госпођо Еда, каква је то комуникација? Ево ја реагујем на ову примедбу заменика тужиоца. Приђите ближе микрофону, пошто је то била примедба. Изволите.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Родбина је само рекла да је сведок инвалид и сад док одговара премешта се с једне стране на другу.

Сведок Зеф Кашњети: Јесте, да.

Председник већа: Па управо смо га и питали, управо сам га ја и питала да ли хоће да седне, а он је рекао „ако мора, не треба“. Изволите, узмите столицу.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Јесте, примедба је исправна. Не треба ја то да кажем.

Председник већа: Хоћете молим вас столицу да принесете.

Сведок Зеф Кашњети: Ја сам, извињавам се, инвалид на ногу и зато морам наслон, по томе сам и пристојан можда.

Председник већа: Не, не, седите, можда Вам је згодније. И дајте једну чашу воде. Молим вас немојте тако. Изволите.

Адв. Велимир Игњатовић: Дакле, још једном, ја питање, а Ви одговор, је ли може тако? Пошто слабије чујете и разумете.

Сведок Зеф Кашњети: Да. Може, хвала.

Адв. Велимир Игњатовић: Препознајете ли ову фотографију?

Сведок Зеф Кашњети: Нисам је раније ни сада, једино први пут тад сам видео и сад, а и не знам ове људе, мада сам директор бивши ту је присутан, нисам га познавао, Мики Јовановић, њега и дан данас не могу да кажем да је он, јер године чине своје.

Адв. Велимир Игњатовић: Ићи ћемо питање по питање.

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Адв. Велимир Игњатовић: Дакле, прво питање, да ли Вам је позната ова фотографија?

Сведок Зеф Кашњети: Ова фотографија ми је позната од првог саслушања.

Адв. Велимир Игњатовић: Од тог првог саслушања, кад је то прво саслушање било и пред ким сте дали исказ?

Сведок Зеф Кашњети: Да, прво саслушање било је, да ли је ту мој брат.

Адв. Велимир Игњатовић: Ко Вас је саслушавао?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Адв. Велимир Игњатовић: Ко Вас је тај први пут саслушавао?

Сведок Зеф Кашњети: Па Ви и господин судија.

Адв. Велимир Игњатовић: У овој згради?

Сведок Зеф Кашњети: Јесте.

Адв. Велимир Игњатовић: Мислите на господина тужиоца?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Адв. Велимир Игњатовић: Судије су испред Вас, а мислите на тужиоца је ли?

Сведок Зеф Кашњети: Колега, ево.

Сведок Зеф Кашњети: Да, је ли тако било.

Адв. Велимир Игњатовић: Тад сте први пут видели ову фотографију?

Сведок Зеф Кашњети: Не, не, кажем и први пут кад сам видео и сада, ови људи су ми непознати, осим директора што сам чуо да је Мики.

Адв. Велимир Игњатовић: Питаћу Вас ја то, господине Зеф, питаћу Вас ја за лица која су на фотографији.

Сведок Зеф Кашњети: Да, да.

Адв. Велимир Игњатовић: Моје питање је дакле, фокусирано само на фотографију. Молим Вас, још једном Вам постављам питање. Препознајете ли ову фотографију и када сте је први пут видели?

Сведок Зеф Кашњети: Ја реко мало пре, да први пут не видим, видео сам и претходно, разумеш, а који су ти људи не знам, осим бившег директора овог прије рата је био.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро, моје следеће питање, познајете ли неко лице на овој фотографији? Препознајете ли неко лице на овој фотографији?

Сведок Зеф Кашњети: Не познајем ја никога ту, не познајем ја ту никог.

Адв. Велимир Игњатовић: Спомињете неко лице из „Филиграна“?

Сведок Зеф Кашњети: Осим, и отприлике кажем да ли је први или други, а други је мислим тај Мики Јовановић, мој бивши директор „Филиграна“.

Председник већа: Покажите га, који је то?

Сведок Зеф Кашњети: То је иза старије...

Председник већа: С лева на десно, с лева на десно гледано.

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: С лева надесно ко би био Мики Јовановић?

Сведок Зеф Кашњети: Са десне стране у средину, проћелав што је.

Председник већа: С десне стране, поред овога који је у униформи?

Сведок Зеф Кашњети: А старијег, не познајем старијег, а униформу ни најмање.

Председник већа: Не, не, морате доћи овде да нам покажете на кога мислите да је Мики Јовановић, Ваш директор.

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Овај до овога што је у униформи или овај први главни? Хоћете молим вас да прикажете и да обележимо ко је то Мики Јовановић. Приђите молим вас овде, овде морате да приђете да би могли тачно да видимо.

Сведок Зеф Кашњети: Тамо или слику мењате? Мало ми је мутно али.

Председник већа: Да ли имате наочаре?

Сведок Зеф Кашњети: Ево за њега препознајем.

Председник већа: Да ли имате наочаре?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Да ли имате наочаре?

Сведок Зеф Кашњети: Имам.

Председник већа: Ставите.

Сведок Зеф Кашњети: Али оставио сам тамо.

Председник већа: Нека донесе неко.

Сведок Зеф Кашњети: Може и то, хвала.

Председник већа: Да ли видите боље?

Сведок Зеф Кашњети: Јесте.

Председник већа: Да ли видите боље?

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Обележите ко је Мики Јовановић.

Сведок Зеф Кашњети: Мики је овде са моје десне стране, проћелав овај, не старији.

Председник већа: Обележите га.

Сведок Зеф Кашњети: Да се обележи?

Председник већа: Ставите икс, напишите Мики Јовановић. Значи обележите, ставите „X“ и напишите Мики Јовановић.

Сведок Зеф Кашњети: Мики Јован сам написао, нема места. Даље.

Председник већа: Кога још ту познајете?

Адв. Велимир Игњатовић: Је ли ја питам, извињавам се.

Председник већа: Па да, али сам наставила само.

Адв. Велимир Игњатовић: Или тужилац.

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Ево, изволите.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли још неко лице на тој фотографији препознајете?

Сведок Зеф Кашњети: Овде кажем са ове униформе нисам имао, што оно кажу, ни сусрет неки, нити да их познајем, нити могу да нагађам. Непозната су ми лица овде сви, чак и старац и овај непознат, мада је Призренац и он, непознат ми је.

Адв. Велимир Игњатовић: Можете ли да ставите крстић сада на лице друго с лева?

Сведок Зеф Кашњети: Шта?

Председник већа: Како, а зашто ако не познаје никога, шта значи тај други?

Адв. Велимир Игњатовић: Да га питам за то лице?

Председник већа: Па кажите ко је то.

Сведок Зеф Кашњети: Не познајем ја овога.

Председник већа: Само овога кога сте обележили као Микија Јовановића познајете?

Сведок Зеф Кашњети: Да, једино бившег директора што каже Јовановић, јер он био код вас у судници.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Ако може без наочара.

Сведок Зеф Кашњети: И чуо сам ја то у међувремену.

Председник већа: Тужиче, молим Вас, немојте тако да упадате, наочаре сте дали и он је рекао да познаје само, препознаје само тај лик. Значи управо са наочарима, је ли тако?

Сведок Зеф Кашњети: Поред сви, ја њега само знам и нагађам, ево сад да га видим не бих га познао јер то је било, године прошле.

Председник већа: А сад сте сигурни да је он на тој фотографији?

Сведок Зеф Кашњети: Он чим се изјавио код вас у суду, био је он присутан ту, да.

Председник већа: Господине Кашњети, молим Вас пратите нас.

Сведок Зеф Кашњети: И преко тога ја...

Председник већа: Само сачекајте молим Вас, ја сад морам да вичем пошто кажете да не чујете.

Сведок Зеф Кашњети: Не, не, знам да је и тако и било претучен.

Председник већа: Господине Кашњети, саслушајте ме. Сад вичем да би ме чули.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Значи ставили сте наочаре, рекли сте да добро видите.

Сведок Зеф Кашњети: Да, сад јесте, погледо сам.

Председник већа: Рекли сте када сте погледали фотографију да је то Мики Јовановић и обележили сте га крстићем, је ли тако?

Сведок Зеф Кашњети: Јесте, тако, хвала.

Председник већа: Да ли још неко лице познајете на тој фотографији?

Сведок Зеф Кашњети: Непозната су ми.

Председник већа: Је ли Вам требају опет наочаре? Ајмо наочаре поново. Погледајте добро.

Сведок Зеф Кашњети: Па видим, мало ја видим и овако далеко, кажем, све су ми непозната ова лица.

Председник већа: Значи једино препознајете то лице, Јовановића?

Сведок Зеф Кашњети: Ја, пошто сам тако и чуо.

Председник већа: Не, молим Вас, је ли једино то лице познајете?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Пустите шта сте чули, је ли једино то лице познајете?

Сведок Зеф Кашњети: Не, не, да га препознам, ни за Микија не могу да гарантујем јер на давно га нисам видео и није та физиономија како га ја знам пре 10-15 година.

Председник већа: Ја морам да се надовежем на Ваше питање браниоче.

Сведок Зеф Кашњети: И ово није сигурно.

Председник већа: А што сте га одмах обележили са Х?

Сведок Зеф Кашњети: Али ја то кажем пошто знам да он је ту у слици са другог.

Председник већа: Значи нисте сигурни да је то Јовановић кога сте обележили?

Сведок Зеф Кашњети: Да, и то нисам али кроз причу.

Председник већа: Хоћете причу да оставите, молим вас, значи причу немојте да спомињете причу.

Сведок Зеф Кашњети: Да, да.

Председник већа: Него само оно што видите.

Сведок Зеф Кашњети: Да, да, имате право ту.

Председник већа: Значи само оно што видите.

Сведок Зеф Кашњети: Не, не.

Председник већа: Шта не?

Сведок Зеф Кашњети: И ту нисам баш сигуран.

Председник већа: Нисте сигурни, а обележили сте, а нисте сигуни?

Сведок Зеф Кашњети: А да сам чуо и све то.

Председник већа: Не шта сте чули, него шта видите. Добро. Изволите. Само да ја унесем да се

Констатује да је сведок Зеф Кашњети након што је обележио лице за кога мисли да је Мики Јовановић, односно да је крстићем означио да је Мики Јовановић, наводи да ипак није сигуран да је то он.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Добро. Изволите.

Сведок Зеф Кашњети: Не могу лажно да кажем ништа.

Председник већа: Сачекајте прво питање. Изволите.

Адв. Велимир Игњатовић: Сада бих Вам скренуо пажњу на лице са те фотографије други с лева, погледајте га добро.

Сведок Зеф Кашњети: За њега мислите.

Адв. Велимир Игњатовић: Други са Ваше леве стране.

Сведок Зеф Кашњети: Други.

Адв. Велимир Игњатовић: Има аутоматску пушку.

Сведок Зеф Кашњети: Кажем ја, не могу сад то за Микија да лупам и да нагађам и да потврдим.

Адв. Велимир Игњатовић: Не, не, сачекајте господине Зеф, само да Вам поставим питање.

Сведок Зеф Кашњети: Ја реко кратко и јасно да од њих ове групе, осим Микија што нагађам, ниједног не познајем, разумеш.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро, конкретно питање, тај други с лева је ли Ваш брат Марк Кашњети?

Сведок Зеф Кашњети: Тај брат мој у униформу овако никада видео нисам.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли је или није?

Сведок Зеф Кашњети: Могу да тврдим и заклињем се сто пута.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала. Добро, нећемо више о тој фотографији. Можемо даље? Да ли можемо даље господине Кашњети?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Адв. Велимир Игњатовић: Можемо ли даље, кажем.

Сведок Зеф Кашњети: Па може, то је Ваше право и ја да одговорим шта могу да одговорим.

Адв. Велимир Игњатовић: Реците ми где сте били за време бомбардовања 1999. године?

Сведок Зеф Кашњети: Ја сам реко и раније, рећи ћу и сад пред господом судије да био сам у Призрен, ни макац даље. Према томе ја сам реко и раније, то врло добро знате да мајка са брата живела и сваки дан сам скоро био тамо. Ја брата у униформу никад видео нисам или ја бих сазнао као старији брат или нико и кажем и апелујем да брат ми је чисто невин за како је осуђен и намештено јер жалосно је у правду нанети неправду. Према томе, ја сам реко и раније ја ако лажно сведочим сносим сву одговорност брата да ми се ослободи и ја да поднесем кривично било то дело или говор или одговор јер свесно кад човек ради треба да верује правди јер свака неправда изађе на дело, али ко правда она је успорена, а неправда дође за час и неразвишено тако рећи и жалосно је невин човек да одлежи једну казну непредвиђену и неучињену, не знам шта бих више реко.

Адв. Велимир Игњатовић: Наравно, ту се слажемо сви. Извињавам се што морам да Вас прекинем, морамо ићи даље. Дакле, Ви сте одлазили код мајке и код брата и пошто су престала бомбардовања и пошто је КФОР ушао у Призрен?

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: Ни тада нисте видели свог брата у униформи, нити наоружаног?

Сведок Зеф Кашњети: Увек сам ја ту био присутан и нисам се ничега плашио. Зашто? Увек сам био на страну правде и то ми је помогло до дан данас, таква је гајена и васпитана и цела фамилија наша, а сваки има неку ману, неко говори више, неко преко приче каже што није и ту забрља нешто и поједо, јер пуно невиних доживели не само затвор и убиства и болести и свашта.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро, хвала, хвала на овом одговору исцрпном, идемо даље.

Сведок Зеф Кашњети: Молим.

Адв. Велимир Игњатовић: Јесте ли Ви дали некакву изјаву, а везано за овај догађај и за Вашег брата и међународној полицији УНМИК 2001. године?

Сведок Зеф Кашњети: То је било још УНМИК кад је био на задатку, тад смо били позвани, показали ми једну малу слику да личи на мог брата и да се утврди да ли је мој брат. Ја сам реко мој брат то није, а сличност ко сваки човек што личи на једног другог, то може да се деси али без сведока, без доказа не сме човек да се кроз наивно слику или сличну такву војничку да поједе оно што не заслужује. Према томе то је била једна грешка, ја сам тражио потпиње зашто сам позван, шта је урадио мој брат. Каже то је наша тајна и не мора да зна свак, само ти да утврдиш да ли је то твој брат. Ја сам реко мој брат није, а да сличи може да буде сличан, нормално, и ја личим на некога али нисам тај глумац или политичар или не знам ко.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала Вам опет на исцрпном одговору на ово моје питање прецизно.

Сведок Зеф Кашњети: Молим.

Адв. Велимир Игњатовић: Сад следеће прецизно питање, јесу ли Вам том приликом из Међународне полиције УНМИК показали ову слику коју сад?

Сведок Зеф Кашњети: Не, то сам тврдио и на.

Адв. Велимир Игњатовић: Показали су Вам дакле неку другу слику, је ли то тачно?

Сведок Зеф Кашњети: Другу слику, а та слика је показала сам из профила у цивилном, а не униформу, јер ја бих тад још тврдио да брат није био никад нити имао способност да буде и да је хтео, јер он је инвалид, он није завршио војну још прије рата, камоли УЧК да буде добровољац.

Адв. Велимир Игњатовић: Је ли то кажете да није служио војни рок?

Сведок Зеф Кашњети: Значи немогуће јер брат ми је инвалид од памтивека, он од срца пати и где неспособан човек да узме пушку и живи месецима по шумама, то је немогуће и доказано и медицински и људски.

Адв. Велимир Игњатовић: Какве су породичне прилике Вашег брата биле у то време?

Сведок Зеф Кашњети: Породица?

Адв. Велимир Игњатовић: Како му је била породица, какве су породичне прилике биле Вашег брата?

Сведок Зеф Кашњети: Породичне су ко и дан данас критичне и раније и данашње. Зашто? Зато што жена му од болести умрла, од немаштине, јер такорећи са пуно деце, има шесторо ћери, тако да брат ми био ко што реко инвалид, није нашо стално запошљавање, увек је радио ту и тамо и то није био живот солидан нит раније ни у данашњици и према томе могу да тврдим да он имао потребе да направи неко чудо али није имао срце, нити има дан данас јер док немаш срце не можеш ни позитив ни негатив да негујеш ни да добијеш, а он за то није био спреман, он је живео бедно више него што може да буде јер данас и у то време са шесторо деце је тешко да опстане човек нормално.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала Вам, немам више питања.

Сведок Зеф Кашњети: Молим.

Председник већа: Тужиоче, да ли Ви имате питања?

Заменик тужиоца: Да.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Зеф, ја сам овде, упознали смо се у току истраге. Мени сте рекли да сте сваки дан виђали брата.

Сведок Зеф Кашњети: Јесте, не баш сваки дан али више пута да.

Заменик тужиоца: Да ли сте га виђали од 11. јуна па док није дошао КФОР, кад је дошо НАТО, јесте ли га виђали тих дана?

Сведок Зеф Кашњети: Не тих дана ја сам и тај дан реко, да сам ја одсутан од града, пошто имао кућицу реко сам на Прелац, ја уопште и нисам ни знао уопште која ситуација у Призрену, значи више сам.

Заменик тужиоца: Кад сте онда отишли из Призрена?

Сведок Зеф Кашњети: Па имам кућу горе на Прелац.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Зеф Кашњети: Разумеш, и прије рата сам ишо и после рата, јер сам био слободан човек ко и увек, јер ценио сам ја слободу, то сам и имао и гајио до дан данас и према томе не бојим се ничега кад сам у праву.

Заменик тужиоца: Ви сте мени рекли да сте се сваки дан виђали са братом?

Председник већа: Скоро сваки дан.

Сведок Зеф Кашњети: Не, не сваки дан баш није било, али.

Председник већа: Скоро сваки дан.

Сведок Зеф Кашњети: Али кад год сам ишо, а често сам ишо да посетим мајку тако да и њега сам ту срео али никад у униформу, никад са друштвом, разумете.

Заменик тужиоца: Добро, добро. Да ли знате које доба дана је било то кад сте се виђали? Јесте ли се виђали код њега кући?

Сведок Зеф Кашњети: Код брата?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Зеф Кашњети: Па ту су он са мајком, нормално да је ту кући, да.

Заменик тужиоца: Јесте ли се некад виђали с њим у граду?

Сведок Зеф Кашњети: Нисам.

Заменик тужиоца: Када бисте обично одлазили код њега у току дана да га видите?

Сведок Зеф Кашњети: Па у току дан.

Заменик тужиоца: Ујутру, пре подне, поподне?

Сведок Зеф Кашњети: Па то сам заборавио, године су прошле и моје године су у питању и треће нисам ја то био ко бележник, како се каже, да се изразим, да ја сад пишем тај дан с киме сам имао посла и везу.

Заменик тужиоца: А јел знате шта је Ваш брат радио тада?

Сведок Зеф Кашњети: Мој брат тада и у то време до данашњице није радио нигде једно, са друштвом се, нисам био заинтересован се врти, знао сам само једног Кемаља и у књижару један Љон, Љон не, него овај како се звахе, са њиме се дружили, ишли у књижару, ту се дружили, иначе за даље нисам га видео ни у униформу ни у шуму, можда излазили на викенд или за мерак човек у природу излази.

Заменик тужиоца: А како се тај Гељ зове?

Сведок Зеф Кашњети: Како?

Заменик тужиоца: Како му презиме?

Сведок Зеф Кашњети: Битићи, Битићи.

Заменик тужиоца: Јесу ли се они дружили често?

Сведок Зеф Кашњети: Брат његов је био и колега и радник у једно предузеће самном, а он је радио у књижари са Кемаља.

Заменик тужиоца: Како се тај што је радио у књижари са Кемаља зове?

Сведок Зеф Кашњети: Љон, Љон Битићи.

Заменик тужиоца: Љуљ Битићи.

Сведок Зеф Кашњети: Јесте. Он је одсутан јер има ћерку или не знам кога у Немачку или у Швајцарску.

Заменик тужиоца: Јел се Љуљ Битићи дружио са Вашим братом, јел Вам познато?

Сведок Зеф Кашњети: Е то нисам мого да пратим, али чуо сам од брата да идем код њега и, јер кућни пријатељи су били са Кемаља исто не само другови у граду.

Заменик тужиоца: Има овде, да ли дозвољавате да му предочим један део транскрипта, да ли се то лоше чуло или је тако ушло, ако може да се сети шта је у ствари хтео да каже. Јел могу да предочим?

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Зеф.

Сведок Зеф Кашњети: Молим.

Заменик тужиоца: Јел ме чујете добро, сад ћу да Вам прочитам шта сте мени рекли у истрази. Сад ћу да Вам прочитам. Прочитаћу Вам нешто што сте Ви мени рекли у истрази, слушајте овако, ово су Ваше речи које је све снимљено па је стављено на папир, то знате, тај на истрагу. Каже овако „ и гарантујем ја да брат није.

Председник већа: На којој страни је то?

Заменик тужиоца: Страна 5.

Председник већа: Страна 5, добро.

Заменик тужиоца: „ Да брат није злочест“: Јел чујете?

Сведок Зеф Кашњети: Чујем.

Заменик тужиоца: „Нити он нити, он је на језику може бити оно што кажу као кад се човек расположи и пије и каже нешто што је изнад свега, што оно кажу алкохол говори“. Јел се сећате тога?

Сведок Зеф Кашњети: Па нормално је то и у данашње се.

Заменик тужиоца: Јел можете то да ми појасните мало?

Сведок Зеф Кашњети: Па чујте сад у алкохолу има разне типове било жене ил мушкараца, неко подноси неко не подноси. Тај што не подноси.

Заменик тужиоца: Како је Марк подносио?

Сведок Зеф Кашњети: Он је слабо јер кажем по организму он је слаб, инвалид човек.

Заменик тужиоца: И кад попије шта се дешава?

Сведок Зеф Кашњети: Кад попије може свашта да лупа, то је.

Заменик тужиоца: Да прича?

Сведок Зеф Кашњети: И нормално и оправдано, психолошки или како год хоћете, зашто, јер није свесан шта говори, разумеш.

Заменик тужиоца: Јел брљив кад попије?

Сведок Зеф Кашњети: Па код мене није смео пред очи да пије, али у друштву чуо сам знаш оно.

Председник већа: Шта то значи?

Заменик тужиоца: То је његов израз извињавам се, питам њега.

Председник већа: Па добро.

Сведок Зеф Кашњети: Да, али преда мном се чувао знаш, поштивао ме ко старијег брата и није.

Заменик тужиоца: Откуд Ви знате да је он пио?

Сведок Зеф Кашњети: Па знам јер деца су ту, мајка ми била ту док је била жива и према томе чуло се то, чује се.

Заменик тужиоца: Јел пио са овим Бацом?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Заменик тужиоца: Јел пио са овим Бацом, како се зове Кемаљ?

Сведок Зеф Кашњети: Кемаљ, да.

Заменик тужиоца: Јел пио са њим?

Сведок Зеф Кашњети: Па видео нисам ни једног ни другог у кафани.

Заменик тужиоца: А јел се чуло?

Сведок Зеф Кашњети: Јер ја сам не похађам кафане и тако не можеш да тврдиш да видео сам их, а чуо сам, то чује човек и лаж данас и истину, па сад коме да верујеш.

Заменик тужиоца: А шта сте чули?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Заменик тужиоца: Шта сте чули?

Сведок Зеф Кашњети: Па чуо кад се напије брбља свашта, е сад то брбљање колико се може оправдати, колико је негативно, колико је позитивно то ја не могу да пресудим. Што на ум то на друм кад си пијан, ми трезни па некад.

Заменик тужиоца: Причамо само о Вашим, причамо само о Марку, о њему причамо.

Сведок Зеф Кашњети: Да, да.

Заменик тужиоца: Причајте о њему, немојте о другоме кад други пије.

Сведок Зеф Кашњети: Разумем.

Заменик тужиоца: Какав је Марк кад попије?

Сведок Зеф Кашњети: Па Марк кажем, ако је на језик брљив није на срцу нити убица нити олош, нити не знам како да се изразим, то је битно.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате да Вам је предлагао да обучете униформу?

Сведок Зеф Кашњети: Он мени?

Заменик тужиоца: Јесте, то сте мени изјавили.

Сведок Зеф Кашњети: Не, не, никада, нити могу, јер ја нисам био.

Адв.Велимир Игњатовић: Где је то господине тужиоче?

Председник већа: А шта тоцитирате, где је то.

Адв.Велимир Игњатовић: Шта то цитирате, не разумем.

Сведок Зеф Кашњети: Јер старији сам брат, немао право да ми нити каже камоли.

Председник већа: Реците нам да пратимо.

Заменик тужиоца: Страна 10.

Председник већа: Добро и где у ком делу?

Заменик тужиоца: Десет, горњи део, „Зеф Кашњети: Био присутан одсутан, али никада у униформи га нисам видео, а он зна и да се похвали, бар мени би рекао нешто или што оно кажу убедио, хајде шта чекаш, узми пушку идемо заједно“. Страна 10.

Председник већа: Па?

Адв.Велимир Игњатовић: То је чист кондиционал, време у кондиционалу.

Председник већа: То уопште није значи он рекао да му је брат рекао да обуче униформу.

Сведок Зеф Кашњети: Добро, ја сам изјавио, изјавио.

Заменик тужиоца: Ово је под наводницима, „хајде шта чекаш“, јел ти рекао?

Председник већа: Не, не може.

Сведок Зеф Кашњети: Да, да.

Председник већа: Не, него би рекао.

Заменик тужиоца: Да, да, рекао је....

Председник већа: Значи на то питање немојте да одговарате.

Сведок Зеф Кашњети: Хвала.

Председник већа: Ништа. Да ли има још питања? Седите лепо, није Вам згодно овако. Да ли има још неко питање додатно евентуално? Нема. Господине Кашњети само да Вас питам, када је то када сте Ви отишли, напустили Призрен и отишли у некој кући Вашој, где сте боравили то, која је то кућа где сте били ван Призрена?

Сведок Зеф Кашњети: Па ако сте чули за Брезовицу, чули сте и за Превалац.

Председник већа: Е када сте Ви отишли, од када Ви нисте у Призрену?

Сведок Зеф Кашњети: Ја и прије рата и у међувремену обилазио сам кућу кад су и ваши ту били постројени за одбрану, значи резервисти, и тад сам обилазио без

икаквог приговора јер у моју кућу не може газда нико да буде и према томе ја сам стално био и прије и после рата.

Председник већа: Значи долазили сте. Јел свакодневно?

Сведок Зеф Кашњети: Да, обилазио сам кућу.

Председник већа: Свакодневно сте обилазили?

Сведок Зеф Кашњети: Не, не, нормално нисам.

Председник већа: Не. Од 10. јуна да ли сте неког дана били у Призрену, обилазили кућу, од 10. јуна?

Сведок Зеф Кашњети: То могу само да лажем, не могу да се сетим, ја не памтим неке ствари прије пар године, камоли давнине, давнина је за мене то 10, 12 година.

Председник већа: Зато што Вас је тужилац питао од 10-ог јесте ли били, Ви кажете не нисте били од десетог ту.

Адв.Велимир Игњатовић: Судија колико сам ја разумео ако могу да помогнем, то је некаква викендица у питању, није кућа за.

Председник већа: Викендица.

Адв.Велимир Игњатовић: Дакле, претпостављам да је викендом одлазио да обиђе кућу.

Председник већа: Па јел можете уопште да кажете од 10. јуна да ли сте га некада видели?

Сведок Зеф Кашњети: У Призрену?

Председник већа: Да.

Сведок Зеф Кашњети: Па сад у ком смислу виђења, човека, брата.

Председник већа: Да ли сте га сретали. Знате зашто Вас питам, тужилац кад Вас је испитивао Ви сте стално говорили да сте у време бомбардовања били ту, да сте стално се виђали са братом свакодневно, да сте малтене скоро сваког дана, али нигде нисам видела да сад пошто сте изричито били да нисте од 10-ог били у Призрену, овде никада нисте рекли, зато Вас питам кад је то када Ви одлазите ван Призрена а да уопште нисте били ту?

Сведок Зеф Кашњети: Па то кажем, не могу сад се сетит тачно и датум и времена јер сам био одсутан, разумеш, и према томе сад да тврдим ја прави датум, прави дан немогуће је док не напишеш.

Председник већа: А реците ми где је Ваш брат све био запослен у време бомбардовања јер радио негде?

Сведок Зеф Кашњети: Па нити је он радио нит сам ја радио, све је мировало.

Председник већа: Да ли је некада одлазио у Скендербег кафану, да ли Вам је то познато?

Сведок Зеф Кашњети: У кафану?

Председник већа: У кафану неку Скендербег?

Сведок Зеф Кашњети: То исто могу само да оно што кажу лажно сведочим иначе ја ту кафану само сам чуо а нит сам згазио а камоли да видим брата где је ишо и шта је радио.

Председник већа: Не знате?

Сведок Зеф Кашњети: Ја могу да тврдим то, гарантујем.

Председник већа: А да ли је некада радио као конобар?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Да ли је некада радио као конобар?

Сведок Зеф Кашњети: Ради у?

Председник већа: Радио као конобар, да ли је некада радио?

Сведок Зеф Кашњети: За конобара нисам никад реко нити је радио.

Председник већа: Не питам да ли сте Ви, него да ли је радио?

Сведок Зеф Кашњети: Не, он не, није радио.

Председник већа: Не, добро. Сад ћу Вам показати једну фотографију за коју мислим да је тужилац када Вас је испитивао рекао да је ово фотографија број 1, па је Ви погледајте да ли је то та фотографија и да ли сте ову фотографију имали прилике да видите? Јер је констатовано да је заменик тужиоца Вам показао фотографију означену у предмету под бројем 1.

Сведок Зеф Кашњети: Види се, ово је јасно.

Председник већа: Хоћете наочаре?

Сведок Зеф Кашњети: Е сад ја, не знам шта се тражи од вас.

Председник већа: Ево погледајте ту фотографију.

Сведок Зеф Кашњети: Ја ту слику.

Председник већа: Ту фотографију Вам је тужилац. Погледајте је добро, нисте баш тако видели, погледајте.

Сведок Зеф Кашњети: Да, ту сад је један војник мање мислим у ову слику.

Председник већа: Е та фотографија Вам је приказана од стране заменика тужиоца.

Сведок Зеф Кашњети: А сад је увеличана овде. Да.

Председник већа: Да ли видите ту некога сада боље можда, можда је јаснија?

Сведок Зеф Кашњети: Реко за Микија сад, он раније кад сам га ја знао, кад ми је био мој лични директор, није имао ни бркове нити је био ћелав овако. И сад зато, како видим слику не могу да гарантујем да је он.

Председник већа: Добро. Да ли на тој слици препознајете Вашег брата?

Сведок Зеф Кашњети: Овде не могу ја да препознам брата, пошто сам био од речи да у униформу није био и не могу ја сад.

Председник већа: Хоћете да узмете наочаре, молим Вас, погледајте још једном. Дајте наочаре.

Сведок Зеф Кашњети: Питање је било сличности.

Председник већа: Сад ћу Вам рећи зашто Вас питам. Добро погледајте. Да ли на тој слици препознајете Вашег брата?

Сведок Зеф Кашњети: Па сад једни десни, овај леви, у профилу су слични, де могу ја да, само да нагађам.

Председник већа: Ко Вам је сличан, ко Вам је сличан Вашем брату?

Сведок Зеф Кашњети: Овај војник нема две чисте уз профила, ови двоје из профила ко да су браћа.

Председник већа: Е, ајде означите који Вам је сличан, који личи на Вашег брата.

Сведок Зеф Кашњети: Па не могу ја да гарантујем сад.

Адв.Велимир Игњатовић: Судија па немојте.

Председник већа: Па каже сличан.

Адв.Велимир Игњатовић: Па слично је њих двојица овај леви и овај десни.

Председник већа: А међусобно су слични.

Сведок Зеф Кашњети: А у то време ова слика мој брат био преко 30 година, разумете, и сад где могу ја, само отприлике да кажем е овај.

Председник већа: Господине Кашњети слушајте ме пажљиво.

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Слушајте ме пажљиво. Заменик тужиоца Вам је показао ову фотографију број 1, означену дакле бројем 1, када сте погледали ту фотографију заменик тужиоца Вас пита да ли на тој слици препознајете Вашег брата, а Ви кажете па кажем Вам као брат да је. Личи. А ви кажете личи то је што мене изненађује.

Сведок Зеф Кашњети: Па то изненађује сваког нормалног човека.

Председник већа: Па Ви кажете као да је, зато Вам предочавам, шта сад кажете.

Сведок Зеф Кашњети: Па и ја сигурност не могу да тврдим, ја кажем оно што може да се деси, а то се деси свакоме сличност, има двојника пуно.

Председник већа: Па која Вам ту особа личи на Вашег брата?

Сведок Зеф Кашњети: Па сад нит могу ни леву ни десну јер имају пуно сличности, али по године ја не могу да тврдим да је то мој брат, ни леви ни десни. Ја не могу сад.

Председник већа: А у априлу, у априлу значи 26.априла 2012.године, заменик тужиоца Вас пита која особа личи на Вашег брата ту на слици, а Ви кажете овај у средину.

Сведок Зеф Кашњети: Да.

Председник већа: Па сад ништа не говорите о томе.

Сведок Зеф Кашњети: Па шта реко ја, сличност је друго а доказ је сасвим треће, јел ме разумете. Ја могу да кажем и Ви личите на неку особу.

Председник већа: Молим Вас, ја Вам јасно постављам питање. Ко је тај који личи на Вашег брата, означите га ту.

Сведок Зеф Кашњети: Сад да је млађи у младости по профилу, фризуре овај десно. Али није сигурно то да је.

Председник већа: Ајде означите да личи на Вашег брата.

Сведок Зеф Кашњети: Ево де је плус ту.

Председник већа: Да ли то може да се каже да је у средини та особа?

Сведок Зеф Кашњети: Молим?

Председник већа: Да ли може да се каже за ту особу која Вам личи, кога сте означили да је у средини, дајте да видим.

Сведок Зеф Кашњети: Са десне стране.

Председник већа: Ово што сте обележили „X“ тај Вам личи на брата?

Сведок Зеф Кашњети: Па по мојем.

Председник већа: А Ви кад сте питани од стране тужиоца, Ви сте рекли овај у средину, сад кажете овај десно.

Сведок Зеф Кашњети: Па ко да су браћа, ја реко мало пре, ко да су близнаци и један и други личе е сад.

Председник већа: Господине Кашњети указујем Вам на разлике.

Сведок Зеф Кашњети: Да, разлика је.

Председник већа: Прво сте рекли цитирам.

Сведок Зеф Кашњети: Да, разлика је у године.

Председник већа: Прво сте рекли овај у средину, цитирам Вас, а сада обележавате крајње десно, шта је тачно?

Сведок Зеф Кашњети: Па по моје мишљење.

Адв.Велимир Игњатовић: Судија извините могу ли ја нешто само са помогнем?

Председник већа: Шта да кажете, немојте ништа да помажете, ја предочавам исказ.

Адв.Велимир Игњатовић: Па слика у средину, лице са слике у средину.

Председник већа: Ова је број 1. Молим Вас немојте ми објашњавати ништа. Ово је фотографија број 1. Где пише ту под бројем 1. Констатовано је, молим Вас тужиоче онда објасните, Ви сте ево, ја читам Ваш транскрипт каже на страни 7 за овим заменик тужиоца за ратне злочине, показује сведоку фотографију означену у предмету бројем 1. То је ова фотографија бројем 1, ја не знам за другу. Ево погледајте, јесте ли ову фотографију показали?

Адв.Велимир Игњатовић: Ако дозвољавате судија?

Председник већа: Не. Јел то тачно што је констатовано у транскрипту или није тачно? Укључите микрофон.

Заменик тужиоца: Ова шира верзија, ја сам Вам дао прошли пут ту фотографију јер је сведок претходно заокруживао нешто.

Председник већа: Тужиоче, фотографија број 1, ја ни једну другу немам фотографију са ознаком број 1, то је једина фотографија са ознаком, и Ви сте констатовали.

Заменик тужиоца: А она што сам дао прошли пут? Дајте да видим ту. Е то је та.

Председник већа: Али то је „А“, то је фотографија „А“. То је фотографија „А“. Шта је сад тачно?

Заменик тужиоца: „А“, па не знам шта је то, откуда знам шта је то, како ја могу сад да знам шта је било у априлу, ако Ви немате фотографију број 1 која личи на ту под „А“ онда немам шта да причам.

Председник већа: Тужиоче, Ви сте констатовали фотографија број 1.

Заменик тужиоца: Тако је.

Председник већа: И ту фотографију предочавамо.

Заменик тужиоца: Дозвољавам могућност, ја знам шта сам показао и коју фотографију па да ли је 1 или „А“ ја не знам, дозвољавам могућност да сам, уосталом ту је био адвокат, ја не знам, ништа нисам крио.

Председник већа: Коју могућност дозвољавате?

Заменик тужиоца: Коју могућност? Могућност је да је видео ову фотографију, а како је означена не знам.

Председник већа: Не, ја само кажем како је означена и како сте рекли и ја ту фотографију предочавам. Добро, значи може да се деси да сте погрешили у ознаци?

Заменик тужиоца: Могуће.

Председник већа: Јел дозвољавате?

Заменик тужиоца: Дозвољавам ту могућност али сам сигуран да сам овакав профил фотографије показао, ту је и адвокат, нека каже и он, ту је и сарадник.

Председник већа: Добро, е сад изволите.

Адв.Велимир Игњатовић: Мене сада испитујете.

Председник већа: Сад Ви реците шта сте хтели да кажете, Вас не испитујем него само се надовезујем.

Адв.Велимир Игњатовић: Па хтео сам да кажем та фотографија, односно две фотографије на папиру А4 формата не садрже како је сведок рекао једно лице, фали једно лице.

Заменик тужиоца: Па фали једно лице, не би то показивао.

Адв.Велимир Игњатовић: И показана му је та фотографија ако идемо по списима и по транскрипту и.

Председник већа: Браниоче, то што Ви говорите и што заменик тужиоца сада говори то нема везе са оним што ја предочавам. Значи неко је ту погрешно.

Адв.Велимир Игњатовић: Па знам, али очигледно је судија, извињавам се што прекидам, очигледно је ту нека забуна у питању, јер лице у средину које личи на мог брата, погледајте ту фотографију, јесте цивил у плавој мајци, лице у средину, потпуни промашај код препознавања лица од стране овог сведока, па онда предлажем да му не предочавате јер бесмислено је, погрешено је, онда сада.

Председник већа: Ништа, ако је заменик тужиоца погрешно онда нећемо више то предочавати.

Адв.Велимир Игњатовић: Зато сам ја интервенисао. Ако каже лице у средину, то је тај цивил.

Председник већа: Исказ, само нећемо исказ да предочавамо онда у том смислу.

Адв.Велимир Игњатовић: Дакле нема везе са униформисаним лицем лице у средини.

Председник већа: Добро. То је све што сам ја имала да Вас питам. Да ли има још неких питања? Нема питања. Господине Кашњети, Ви имате трошкове доласка у суд, Ви сте дошли са супругом, који су Ваши трошкови, хоћете само да нам кажете који су Ваши трошкови, определите Ваше трошкове доласка у суд.

Сведок Зеф Кашњети: Путни трошкови и дневнице.

Председник већа: По овом извештају имате повратну аутобуску карту у износу од 25 еура, јел тако и превоз, тако ми стоји од Планине до Призрена 5 еура и још за храну.

Сведок Зеф Кашњети: Добро, сад то није, мање више што оно кажу сви имамо потребу, немаштина је свуда за тај динар, али мени је до правде да се утврди права истина.

Председник већа: Господине Кашњети, зато смо и овде да утврдимо праву истину, ја Вас питам за трошкове, определите Ваше трошкове да знамо колико да вам исплатимо. По овоме стоји да су Ваши трошкови негде између 60 и 70 еура или 6.800 до 7.950 динара.

Сведок Зеф Кашњети: Добро, слажем се.

Председник већа: Са чиме? Са овим трошковима.

Сведок Зеф Кашњети: Није ништа ни мање ни више.

Председник већа:

Сведок тражи трошкове на име повратне аутобуске карте у укупном износу од око 70 еура.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 70 еура у динарској противвредности.

Председник већа: ови трошкови ће Вама бити исплаћени уједно и за Вашу супругу. Можете ићи, хвала Вам што сте дошли да сведочите. Виду Кашњети позовите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока испита Вида Кашњети.

Председник већа: Госпођо Кашњети добар дан.

Сведок Вида Кашњети: Добар дан, добро вече.

Председник већа: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

Сведок Вида Кашњети: Вида Кашњети.

Председник већа: Вида Кашњети? Реците ми које године сте рођени и где?

Сведок Вида Кашњети: 01.10.1950. године у Сурдулици Клисури, а где сам живела од малена у Београду на Вождовцу.

Председник већа: Име Вашег оца?

Сведок Вида Кашњети: Мика.

Председник већа: Добро. Реците ми где је Ваше пребивалиште, која је Ваша адреса?

Сведок Вида Кашњети: У Призрену доле, Ђердапска је била, сад друго је име, Ђердапска, Ламела 7/1.

Председник већа: Је ли то број 7/1 стан 26, је ли тако?

Сведок Вида Кашњети: 7/1, 26 да.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Вида Кашњети: Домаћица.

Председник већа: Домаћица? Реците ми молим Вас оптужени Марк Кашњети шта је он Вама?

Сведок Вида Кашњети: Брат.

Председник већа: Ви сте у сродству, је ли тако?

Сведок Вида Кашњети: Брат од мужа.

Председник већа: Значи девер?

Сведок Вида Кашњети: Девер.

Председник већа: Ви спадате у групу привилегованих сведока, значи не морате да сведочите ако не желите. Да ли желите да сведочите?

Сведок Вида Кашњети: Јесам сведочила једном мислим и што бих сведочила опет исто.

Председник већа: Значи, Ваше је право, Ви можете да одбијете да сведочите, одлучите се да ли хоћете или?

Сведок Вида Кашњети: То што сам рекла да није уопште учествовао у то.

Председник већа: Не, само ми реците, колико схватам хоћете да сведочите, је ли тако?

Сведок Вида Кашњети: Не бих сведочила.

Председник већа: Не бисте? А да ли остајете при оном исказу који сте дали?

Сведок Вида Кашњети: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Вида Кашњети након што је упозорена од стране суда да спада у групу привилегованих сведока, обзиром да јој је оптужени девер и да не мора да сведочи у овом предмету изјави да не жели да сведочи, али да у свему остаје при исказу који је дала 26.04.2012. године.

Председник већа: Реците ми онда због чега сте дошли, ја Вас нисам позивала Ви сте дошли, зашто?

Сведок Вида Кашњети: Па дошла сам зато што је фамилија и желим да присуствујем нормално.

Председник већа: Вас је бранилац, односно одбрана Вас је предложила да Вас испита у својству сведока.

Сведок Вида Кашњети: Нисам била против да дођем уопште и опет ћу да дођем да присуствујем нормално суђењу или па да није осуђен кад није крив. Ја верујем да ће да буде невин као што сам рекла правда.

Председник већа: Добро, не морате више пошто сте искористили Ваше право да не будете испитани у својству сведока. Трошкове сам досудила Вашем супругу према томе то би било све. Да ли неко има нешто евентуално да изјави? Нема.

Заменик тужиоца: Ја имам да изјавим.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Извињавам се за овај број 1 и страна 7.

Председник већа: Сачекајте сведока нисмо отпустили. Можете ићи, хвала Вам.

Заменик тужиоца: Ја се извињавам због ове забуне. Међутим, из текста комплетног транскрипта се види да је у питању фотографија означена бројем „а“. Дакле, што ја могу да Вам дам аудио запис па да овде проверимо која је фотографија тачно приказана. Бојим се да није грешка у куцању или слушању.

Председник већа: Не могу да кажем да произилази, ништа не произилази јер баш стоји означено како је.

Заменик тужиоца: Дозволите да Вам кажем још нешто. Зато што сам ја у даљем тексту када је показао човека у средини кроз своје питање употребио реч, „значи овај униформисани човек у средини“.

Председник већа: Добро, Ви то проверите па ћете нам.

Заменик тужиоца: Шта ја да проверим судија?

Председник већа: Па ћете нам рећи шта је тачно, да ли је омашка или није омашка. Господине Кашњети изволите станите овде. Ви сте имали неке примедбе? Укључите микрофон, изволите реците које су Ваше примедбе.

Опт. Марк Кашњети: Овај Петровић што је био сад, кад је рекао '99. тад жена је непокретна била, ја сам био кући, нити ме је видео први пут, ни други, ни трећи, а он каже да је видео какви су то, какви су животи.

Председник већа: Реците ми кад нисте Ви излазили, били сте поред жене те '99. године, кад је то било да нисте излазили уопште?

Опт. Марк Кашњети: Ја мислим да у град није ме видео нико, само потреба да купим нешто 5 минута и непокретна ми била.

Председник већа: Али кад, у ком периоду кажете да нисте излазили из куће јер Вам је жена непокретна? Када је то била када да нисте излазили евентуално само нешто да купите?

Опт. Марк Кашњети: Те године је био болестан од 1992, 2002. је она умрла.

Председник већа: 2002. године је умрла. Али ја Вас питам, пошто надовезујем се на Ваш коментар када је то било да Ви нисте излазили из куће јер Вам је жена била непокретна, када је то било? Преведите му молим Вас.

Опт. Марк Кашњети: Па то 1999, кад он рече у граду у кафић сам га видео за жену, а где ми је био, она је непокретна била. Она није могла да се помери само на руке.

Председник већа: Па како сте онда проводили по цео дан у књижари?

Опт. Марк Кашњети: Дању сам ја до 6 сати до 7 сати ту сам био у књижари, па изашао сам овако мислим овако за у град ме питате по кафићи никад нисам био.

Председник већа: Не питам, зато што кажете жена Вам је била непокретна нисте могли да излазите. Па како сте онда проводили све време у књижари?

Опт. Марк Кашњети: Изашао у књижару ту близу ми је било код овог Кемала и пре подне и после подне и више у току извините.

Председник већа: Добро, ви сте остали значи код предлога да се саслуша у својству сведока Љиљ Битићи?

Адв. Велимир Игњатовић: Тако је госпођо председавајућа. Он је рекао после 03. новембра, је ли тако?

Председник већа: Јесте, тако је рекао. Добро, онда нисмо у могућности да испитамо Кокај Бајрама и Кокај Ментора, они одбијају да буду саслушани. Према томе, ради овога ја ћу вам само рећи, значи ми ћемо одложити, наравно усвојили смо овај Ваш предлог да се саслуша и Љиљ Битићи. Само да ли има још неких евентуално предлога?

Адв. Велимир Игњатовић: Бранилац оптуженог. Ја сам на прошлом претресу предложио.

Председник већа: Снимак да се погледа?

Адв. Велимир Игњатовић: Да погледамо снимак. Мислим да нисте ништа одлучили.

Председник већа: Одлучићемо. Да ли има још неких предлога везано за саслушање?

Адв. Велимир Игњатовић: Па немам никаквих других, него зависи од тог видео снимка, можда буде касније неких предлога како будете оценили. Ради се о лицу које је са фотографије зове се Рамадан Битићи на том снимку овај са капом на фотографији.

Председник већа: Тужиоче, да ли Ви имате неки предлог евентуално за саслушање неких сведока?

Заменик тужиоца: Немам предлога.

Председник већа: А оно раније што сте предлагали?

Заменик тужиоца: Одустајем.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, следећи заказује за:

09. новембар 2012. године, у 09:30 часова, судница број 1.

Позвати сведока Љиљ Битићија.

Председник већа: Ја могу само да вам најавим евентуално завршне речи за 09. новембар. То би било све.

Довршено у 18,05 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА